

ନର୍ମାଦାର ପ୍ରତୀକ

ପଗଡ଼ି

ନର୍ମାଦାର ପ୍ରତୀକ ପଗଡ଼ି କାହା ପାଇଁ ସମ୍ମାନର କଥା
ତ କାହା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷାର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାଁ । ଭାରତୀୟ
ସଂସ୍କୃତିରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ନେଇଥିବା
ପଗଡ଼ି ସମ୍ପର୍କରେ...

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଝି
ର
ଦ
ନ

୧୩

ସହରଠୁ ଦୂର

ସିନେମା

୮/୯

କେଉଁ ଦିଗରେ ତିଆରି କରିବେ ଶିଢ଼ି

ଘରେ ବାସ୍ତୁଦୋଷ ରହିଲେ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ହାନି ହେବା ସହ ଅଭାବ ଅନଟନ ଦେଖାଦେଇଥାଏ। ଏହି ଚାଲିକାରେ ଘରର ଶିଢ଼ି ମଧ୍ୟ ଆସେ। ଯଦି ଘରର ଶିଢ଼ି ବାସ୍ତୁ ଅନୁଯାୟୀ ଠିକ୍ କୋଣରେ ତିଆରି ନ ହୋଇଥାଏ ତା' ହେଲେ କି କି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦିଏ ଆସବୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

► ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଘରର ଶିଢ଼ିକୁ ସର୍ବଦା ଦକ୍ଷିଣ କିମ୍ବା ପଶ୍ଚିମ ଅଥବା ନୈରବ୍ୟ କୋଣ (ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ)ରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯଦ୍ଵାରା ଘର ଉପରେ ଏହାର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ।

► ଘରର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ ତଥା ଐଶାନ୍ୟ କୋଣରେ ଶିଢ଼ି ତିଆରି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। କାରଣ ଏହାଦ୍ଵାରା ଘରେ ବାସ୍ତୁଦୋଷ ଉତ୍ପତ୍ତିକା ସହ ଆର୍ଥିକ ଦୁରବସ୍ଥା, ଚାକିରି ଅବା ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ।

► ଯଦି ଭୁଲରେ ଆପଣଙ୍କ ଘରର ଶିଢ଼ି ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ତିଆରି ହୋଇଯାଇଛି, ତା' ହେଲେ ପିରାମିଡ୍ ଦ୍ଵାରା ଏହି ବାସ୍ତୁଦୋଷକୁ ଦୂର କରିହେବ। କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ବାସ୍ତୁ ବିଶେଷଜ୍ଞଠାରୁ ଏନେଇ କିଛିଟା ଟିପ୍ପଣୀ ନେବା ଜରୁରୀ।

► ବାସ୍ତୁ ଅନୁଯାୟୀ, ଶିଢ଼ି ତିଆରି କରିବା ସମୟରେ ଧାନ ରଖିବେ ଏହାର ପାହାଚର ସଂଖ୍ୟା ଯେମିତି ଅଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ୫, ୭, ୯, ୧୧ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଥିବ।

► ଚା'ଛଡ଼ା ଶିଢ଼ିର ପ୍ରତି ପାହାଚ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ଧତଃ ୯ ଇଞ୍ଚର ଅନ୍ଧର ରହୁଥିଲେ, ଏହା ବାସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଶୁଭ ମନା ଯାଇଥାଏ।

► ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଶିଢ଼ିର ବୁଲାଇ ବା ମୋଡ଼ ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାମକୁ ଡାହାଣ ଆଡ଼କୁ ହୋଇଥିଲେ, ଘର ଉପରେ ଏହାର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ ବୋଲି ବାସ୍ତୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୫-୨୦

<p>ମେଷ</p> <p>ପାରିବାରିକ ସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମତଭେଦ, ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ବ୍ୟସ୍ତତା, ରାଜକୀୟ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ଯୋଜନାର ଅଗ୍ରଗତି, ପରିବାରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ, ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାମକୁ ପ୍ରଶଂସା।</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୃଢ଼ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ, ଅର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିପାରେ, ଯାତ୍ରିକ ତ୍ରୁଟିକୁ ଯାତ୍ରା ସ୍ଥିତି, ଛୋଟକଥାକୁ ଅନର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି, ବ୍ରହ୍ମରେ ପଡ଼ିପାରନ୍ତି, ମଜା ମଉଜର ମଉଜା ପାଇବେ।</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ, ଆତ୍ମାୟମାନେ ସହଯୋଗ କରିବେ, ଘଟଣାର ସମାଧାନ କରିପାରନ୍ତି, କୃତ ଓ କୃତବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଶଂସିତ ହେବେ। କାମ ବିଶୁଦ୍ଧିକା, ଧର୍ମାନ୍ୱେଷଣ କାର୍ଯ୍ୟର ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ।</p>	<p>କର୍କଟ</p> <p>ସମସ୍ୟାବହୁଳ ପରିବାର, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଞ୍ଜାଳ ବଢ଼ିଯିବ, ସରକାରୀସ୍ତରରୁ ଚାପ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ, ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସଫଳତା, ଅର୍ଥ ସଙ୍କଟ ଚଳିଯିବ, ପରିବହନରେ ଝଗଡ଼ା, ବିଦେଶଯାତ୍ରାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ।</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାମରେ ସମସ୍ୟା, କଚେରି ମାମଲା, ରାଜନୀତିରେ ଦୃଢ଼ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା, ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲା କରିବେ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ରୁଚି ବଳିବ, ଭ୍ରମଣ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚି, ନୂତନ ନିଯୁକ୍ତି ଖବର ପାଇବେ।</p>	<p>କନ୍ୟା</p> <p>କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ସାହିତ ହେବେ, ସରକାରୀ ସହାୟତା ପାଇବେ, ବନ୍ଧୁ ମିଳନକୁ ଆନନ୍ଦ, ଉଚ୍ଚବର୍ଗଙ୍କ ସହାୟତା, ଦୁଃସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ, ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ଯାତ୍ରାକୁ ମନସ୍ଥାପ, ଉଦ୍‌ବେଗ, ସହଯାତ୍ରୀ ସହ ନିମୋମାଳିନୀ, ବିବାହୀୟ ପରିସ୍ଥିତି, ଧନ ହାନି ଘଟିପାରେ।</p>
--	---	---	---	---	--

<p>ତୁଳା</p> <p>ଘର କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତତା, ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅସୁବିଧା, ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୋଧୀ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ, ବାଣିଜ୍ୟରେ ଲାଭାଂଶ ବଢ଼ିବ, ସାଧାରଣ କଥାରେ କଳହ, ସାହିତ୍ୟ ଚକ୍ରରେ ରୁଚିବୁଦ୍ଧି, ସଙ୍ଗୀତ ସାଧନାରେ ନିଷ୍ଠା, ସନ୍ତାନ ହେଉକ ଗୌରବ।</p>	<p>ବିଛା</p> <p>ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥି, ପରିବାରରେ ଝଡ଼, ବନ୍ଧୁ କ୍ଷୁଦ୍ରହେବେ, ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମତାନ୍ତର, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅନାଦରଭାବ, ସାମାଜିକ ମନ ଦୁଃଖ, ପରିସ୍ଥିତି ହାଲୁକା ହେବ, ବନ୍ଧୁ ମିଳନ, ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା, ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି, ଆଶା ଅନୁଭୂତ ଫଳ।</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା, ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବେ, ଖୁସିର ଆସର ଜମିପାରେ, ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରାଦିତ ହେବ, ସୁସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟାହତ ହୋଇପାରେ, ଭୁଲ୍ କାମ କରିପାରନ୍ତି, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି ମିଳିବ।</p>	<p>ମଗର</p> <p>ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ରହିବ, ଆର୍ଥିକ ଦୁରବସ୍ଥା ବଦଳିବ, ସଭାସମିତିରେ ସମ୍ମାନ, ପରିବହନରେ ଉନ୍ନତି, ସାମାଜିକତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗୌରବ, ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି, ସହକର୍ମୀଟି ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟତା, ଶତ୍ରୁ ଅପଦସ୍ଥ ହେବେ, ବ୍ୟବସାୟରେ ଉନ୍ନତି।</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତାକୁ ପ୍ରଶଂସା, ଅର୍ଥ ଓ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ, ସମସ୍ୟାକୁ ସୁଧାରି ନେବେ, ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିପାରନ୍ତି, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟହାନି ଘଟିପାରେ, ନୂତନ ଯୋଜନା କରିପାରନ୍ତି, ତୀର୍ଥାଟନର ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି, ମାଜୁରିକ କାମର ପ୍ରସ୍ତୁତି।</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ଅଜ୍ଞାତ ସାହାଯ୍ୟ, ଅତୀତ ଘଟଣାର ଅନୁଚିନ୍ତା, ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ କଳହ, ଅହେତୁକ ଚିନ୍ତାକୁ ଅଶାନ୍ତି, ଅର୍ଥ ଲାଭର ସୁତନ ରହିଛି, ସାମାଜିକ ସ୍ତରରେ ସମ୍ମାନ, ଶୁଭ ଖବର ପାଇବେ, ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ, ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦର ସୁଅ ଛୁଟିବ।</p>
--	---	---	--	--	--

ବିଷ ସେବନ କରୁଥିବା ଶାସକ

ପୁଜରାଟ ସଲତନତର ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶାସକ ହେଲେ ମହମ୍ମଦ ବେଗଡ଼ା, ଯିଏ କି ମାତ୍ର ୧୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଶାସନଭାର ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ। ଆଉ ୫୨ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଫଳତାପୂର୍ବକ ପୁଜରାଟ ଉପରେ ରାଜତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ତେବେ ମହମ୍ମଦ ଯେମିତି ପ୍ରତାପୀ ଥିଲେ ସେମିତି ଖାଦ୍ୟପ୍ରିୟ ବି ଥିଲେ। ଭୋକ ସମ୍ବଳିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଥିଲା ଅସମ୍ଭବ। ଦିନକୁ ପ୍ରାୟ ୩୫ କି.ଗ୍ରା. ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ସେ ଆରାମରେ ହଜମ କରିଦେଉଥିଲେ। ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ଜଳଖିଆରେ ସେ ଗୋଟେ ଗିନା ମହୁ, ଗୋଟେ ଗିନା ମଖନ ଆଉ ୧୦୦ରୁ ୧୫୦ଟି କଦଳୀ ଖାଇଥିଲେ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ରାତିରେ କାଳେ ତାଙ୍କୁ ଭୋକ ଲାଗିବ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଖଟର ଉତ୍ତମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବି ଖାଦ୍ୟ ରଖି

ଦିଆଯାଉଥିଲା। ତେବେ ସବୁରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ହେଉଛି ମହମ୍ମଦ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ସହ ପ୍ରତିଦିନ ଚିକେ ଚିକେ ବିଷ ବି ସେବନ କରୁଥିଲେ। ଏ ଅଭ୍ୟାସ ତାଙ୍କର ପିଲାଟି ଦିନରୁ ରହିଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଏତେ ବିଷାକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଯେ, ଦେହରେ ମାଛିଟିଏ ବସିଲେ କିଛି ସମୟରେ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଥିଲା। ତେଣୁ ମହମ୍ମଦ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପୋଷାକକୁ କେହି ଛୁଇଁ ନ ଥିଲେ ବରଂ ତାକୁ ଯୋଡ଼ି ଦିଆଯାଉଥିଲା।

ପାଠକୀୟ

► ହିନ୍ଦୁଧର୍ମରେ ଆଳତିର ରହିଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ। ଆଳତି ସମୟର ଘଣ୍ଟାଘଣ୍ଟା, ଶଙ୍ଖଧ୍ୱନି, ମନ୍ତ୍ରପାଠ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ, କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ହେଉ ପଛେ ମନକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ତତ୍ପର କରିଦିଏ। ତେଣୁ ଏଥରର ଛୁଟିଦିନ ପ୍ରଭବ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଳତି ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କିଛି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। 'ତଳେ ରଖିବେ ନାହିଁ କେଉଁ ପୂଜା ସାମଗ୍ରୀ' ଆଲୋଚନାଟି ମଧ୍ୟ ଏକ ଉପାଦେୟ ବିଷୟ ଥିଲା।

—**ତମୋଜ ପ୍ରଧାନ, ଜୟପୁର, କୋରାପୁଟ**

► ଉଲ୍ଲ ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଭବ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଆଳତି' ଏକ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଆଲୋଚନା ଥିଲା। ଏଥିରୁ କେଉଁଠି କେମିତି ଆଳତି ହୁଏ ଓ ଏହାର ବିଧି ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ମିଳିଲା; ଯାହା ଆତ୍ମଶାନ୍ତି ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜାଣିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ। ସେହିପରି 'ଶିଳା କାରିଗରି' ପାଠଟି ଏକ ନୂତନ ଦିଗତ୍ର ସହ ପରିଚୟ କରାଇଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ 'ପୁଲୀଏ ଅକ୍ଷର' ନାମକ ଗପଟି ବି ଖୁବ୍ ମନକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା।

—**ତନୁଜା ପ୍ରଧାନ, ସମଲପୁର**

► ସୃଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ ଗପ ଓ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଅତି ଚମତ୍କାର ହୋଇପାରୁଛି। ସେହିପରି ପ୍ରତିଅରର ସିନେମା ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଛି। ମୋତେ ସିନେମା ସମ୍ପର୍କିତ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ। ତେଣୁ ଛୁଟିଦିନ ପାଇବା ମାତ୍ରେ ଆଗେ ଏହାର ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ଖୋଲିକି ପଢ଼ିଥାଏ। ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ୍ ରୋମାଞ୍ଚିକ ହେଉଥିବାରୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଥାଏ।

—**ମିନତି ବଳିୟାରସି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼**

► ଏଥରର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ପାତାୟର ରାଉତଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କିତ ଅନୁଭୂତିଟି ପଢ଼ିଲି, ଖୁବ୍ ମନକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଲା। ସେହିପରି 'ଝୁଣିଆ ଫ୍ୟାଶନ' ପାଠଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଝୁଣିଆର ଅନେକ ଲାଟେଷ୍ଟ ଡିଜାଇନ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିହେଲା। ମତେଲ୍ ମିରର୍ରେ କେବଳ ବେଶ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡସମ୍ ଲାଗୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସହର ପୃଷ୍ଠାକୁ 'ବାନେରଘାଟ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା।

—**ବିପିନ୍ ବିହାରୀ ସେନାପତି, ଯାଜପୁର**

► ବିବିଧା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'କରତ ଚକ ଲଗା ସାଇକେଲ' ଏବଂ ବ୍ୟାକପେଜ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଜେଲରେ ଗଞ୍ଜା', 'ମୂର୍ତ୍ତି ନୁହେଁ କେକ' ଏବଂ 'ଡେଭିଡ଼ ବେକହାମ୍ ମନ୍ଦିର' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଥିଲା। ସେହିପରି 'ଆଲୋଭେରା' ପାଠଟି ମଧ୍ୟ ଏକ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ବିଷୟ ଥିଲା। ତା' ସହିତ ଏଥରର ଚିନ୍ତନ ଚକ୍ର 'ସଲ୍ଲ-କିଏ ପ୍ରକୃତ...କିଏ ବିଳାସୀ' ପାଠଟିରୁ ଅନେକ କିଛି ନୂଆ କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା।

—**ରମେଶ ବଳବନ୍ତରାୟ, ସୁନାବେଡ଼ା**

ବିଶେଷ ଚିଠି

ସାତଦିନକୁ ଥରେ ଆସ ଚୁମେ କରିନିଅ ଘର ସଭିକ ମନେ। ଧରିତ୍ରୀର ତୁମେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ ନାମଟି ତୁମର ଅଟେ ଛୁଟିଦିନ। ଷୋହଳ ପୃଷ୍ଠାରେ ହୁଅ ତୁମେ ଉଭା ପ୍ରତିଟି ପୃଷ୍ଠାରେ ଥାଏ ନୂଆ ନୂଆ ଶୋଭା। ଏତିକି ମନଟି କରୁଛି ଶୁଖିରଳ ପାଖେ ରଖିଥାନ୍ତୁ ତୁମକୁ ସର୍ବଦା ସର୍ବାଗ୍ରେ।

—**ଆୟୁଷ ମହାନ୍ତି, ଖଟର ଖୁର୍ଚ୍ଚ**
ରୋଡ଼, ପୁରୀ-୨

ମହାପାଦାର ପ୍ରତୀକ ପଗଡ଼ି

ପଗଡ଼ି: କେବେ ସେ ରାଜା ମହାରାଜଙ୍କ ମଥାର ଶାନ୍ ଥିଲା ତ କେବେ ସେ ଥିଲା କାହାର ଗୌରବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପରିଚୟ, ପୁଣି କେବେ ସେ ଚାଷୀ ଭାଇର ଖରାଦିନିଆ ସାଥୀ ହୋଇ ତା' ମଥା ଉପରେ ବିରାଜୁଥିଲା । ପଦକରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ମାନବ ଜୀବନ ସହ ତା'ର ଯେମିତି ଏକ ନିଆରା ସମ୍ପର୍କ ଗଢ଼ିଉଠିଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ତା' ସ୍ଥାନ ଥିଲା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଉ ଏବେ ବି ରହିଛି...

ପଗଡ଼ିକୁ ନେଇ ଇତିହାସ: ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଧା ଯାଉଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ପରିଧାନ ହେଉଛି ପଗଡ଼ି । ପୂର୍ବେ ଏହା ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଏମିତି କି ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ପଗଡ଼ିର ଖୁବ୍ ପ୍ରଚଳନ ହେଉଥିଲା ଆଉ ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକେ ମୁଣ୍ଡରେ ଧାରଣ କରୁଥିଲେ । ତେବେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଆଗମନ ପରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଧୀରେ ଧୀରେ କମିବାକୁ ଲାଗିଥିଲା । ଏମିତି ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପଗଡ଼ିର ଇତିହାସ ଖାସ୍‌କରି ରାଜପୁତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସହ ଜଡ଼ିତ ପଗଡ଼ିର ପାରମ୍ପରିକ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କ ଜଟାରୁ ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । କାରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କେଶ ସର୍ବଦା ପଗଡ଼ି ଆକାରର ଜଟା ହୋଇ ଉପରକୁ ଟେକି ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତା'ପରଠାରୁ ଏହି ପରମ୍ପରା ନିରନ୍ତର ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ହେଲେ କେଶକୁ ଜଟା କରି ବାନ୍ଧିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ରମେ ମାନବଜାତି କେଶ ଓ ମୁଣ୍ଡକୁ ଖରା, ବର୍ଷା, ଶୀତ ଦାଉରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପଗଡ଼ିର ବ୍ୟବହାର ଶିଖିଛି । ତେବେ ଇତିହାସରୁ ଯାହା ଜଣାଯାଏ, ମୋଗଲ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଭାରତରେ କେବଳ ରାଜ ପରିବାର ତଥା ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାର ଅନୁମତି ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ସାମାଜିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତଥା ଉଚ୍ଚ ବର୍ଗର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବିବେଚନା

କରାଯାଉଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କୁ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଇସ୍ଲାମୀ ଶାସନ କାଳରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥିଲା । ଖାସ୍‌କରି ଔରଙ୍ଗଜେବଙ୍କ ଶାସନ ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଶିଖମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଗଡ଼ିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ପଗଡ଼ିର ସମସାମୟିକ ରୂପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଗଲା । ସେହିପରି ଇଂରେଜ ଶାସନ କାଳରେ ପଗଡ଼ି ତଥା ପଗ୍ଗର ରଙ୍ଗ ରୂପରେ ଅନେକ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥିଲା । ବିଶେଷକରି ଏହି ପଗ୍ଗ ଉପରେ ଚୋଙ୍କର ଲଗାଇବାର ପରମ୍ପରା ଇଂରେଜମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ କବଳରୁ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବାପରେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । କାରଣ ଦେଶ ଆଜାଦ୍ ପାଇବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଦଙ୍ଗା ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିଥିବା ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କୁ ଶିଖ ଭାବି ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ହିନ୍ଦୁମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ, ହେଲେ ଶିଖମାନେ ପଗ୍ ପିନ୍ଧିବାର ପରମ୍ପରାକୁ ସେମିତି ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ ।

ରାଜାଙ୍କ ମଥାର ଶାନ୍: ଏକଦା ରାଜା ମହାରାଜାଙ୍କ ମଥାର ଶାନ୍ ଭାବେ ପଗଡ଼ି ତଥା ମୁକୁଟ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲା । ରାଜାଭିଷେକ ହେଉ ଅବା ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରିବା ସମୟରେ ହେଉ କିମ୍ବା ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ ହେଉ ରାଜା ମହାରାଜାଙ୍କ ମଥାରେ ଶୋଭା ପାଉଥିବା ପଗଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ୱର ପରିଚୟ ଦେଉଥିଲା । ଆଉ

ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯଦି କାହାର ପଗଡ଼ି ରାଜ ଦରବାରକୁ ଆସୁଥିଲା, ତା'ହେଲେ ସେହିଥିରୁ ହିଁ ଅନୁମାନ କରି ନିଆଯାଉଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । **ଗୌରବ ତଥା ସମ୍ମାନର ପ୍ରତୀକ:** ପଗଡ଼ିକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ସମ୍ମାନ ତଥା ଗୌରବଶାଳୀର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ, ଯଦି କାହାର ପଗଡ଼ିକୁ ମୁଣ୍ଡରୁ କାଢ଼ି ଆଣି ତଳେ ଥୋଇ ଦିଆଯାଏ କିମ୍ବା ଉପହାସ କରି ତାକୁ ପାଦରେ ଗୋଇଁ ମରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଘୋର୍ ଅପମାନ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଆଉ କିଛି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପରିବାର ମୁଖ୍ୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର ୧୨ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କର କ୍ୟେଷ୍ଟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧି ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ପରମ୍ପରାକୁ ପଗଡ଼ି ରସମ୍ ବୋଲି ସେମାନେ କହିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଆଉ କେତେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ ଘରକୁ ଅତିଥି ଆସିବାର ଖବର ପାଇବା ମାତ୍ରେ ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଘରର ସଦର ଦରଜା ନିକଟକୁ ଖୁସିରେ ଧାଇଁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଖାଲି ମଥାରେ ଅତିଥିଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ଅପମାନଜନକ ତଥା ଅଶୁଭ ଲକ୍ଷଣ

କରାଯାଇଥାଏ । କାରଣ ପଗଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛତ ତଥା ସମ୍ମାନର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ମାନିଥାନ୍ତି ; ସେଥିପାଇଁ ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ସେହିଦିନଠାରୁ ପରିବାରର ସବୁ ଭଲମନ୍ଦ କଥା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ସିଏ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ତାକୁ ସମସ୍ତେ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ରସମ ପଗଡ଼ି ପରମ୍ପରାର ଆୟୋଜନ ମୁଖ୍ୟତଃ

ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଧିକ ସଂସ୍କାର ହେବାର ୪ଦିନ ପରେ କିମ୍ବା ୧୩ ଦିନ ପରେ ହିଁ ଆୟୋଜିତ କରାଯାଇଥାଏ ।

ପଗଡ଼ିର ବିଭିନ୍ନ ନାମ: ସ୍ଥାନ ବିଶେଷରେ ପଗଡ଼ିର ଅନେକ ନାଁ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କେଉଁଠି ଏହା ପଗ୍ ତ କେଉଁଠି ସାଫା ପୁଣି କେଉଁଠି ଏହା ଫେଟା ନାମରେ ବି ପରିଚିତ । ଓଡ଼ିଶାରେ ପଗଡ଼ିକୁ କେହି କେହି ଠେକା, ପାଗ ବୋଲି ବି କହିଥାନ୍ତି ।

—**ପଗ୍:** ବିହାର ତଥା ନେପାଳରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପଗଡ଼ିକୁ ଲୋକେ ପଗ୍ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଶିଖମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧୁଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଗଡ଼ି ପଗ୍ ତଥା ଦସ୍ତାର ନାମରେ ପରିଚିତ ।

—**ଫେଟା:** ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଗଡ଼ିକୁ ଫେଟା ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିବାହ ଉତ୍ସବ, ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାଣି, ସାଂସ୍କୃତିକ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସବରେ ଫେଟା ପିନ୍ଧିବାର ଏକ ପ୍ରଥା ରହିଛି । ତା'ଛଡ଼ା ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି ଅଞ୍ଚଳରେ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଫେଟା ପିନ୍ଧାଇ ସ୍ୱାଗତ କରାଯିବାର ଏକ ଭିନ୍ନ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ଅବସରକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଫେଟା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଯେମିତି କି କେଶରୀ (ନାରଙ୍ଗୀ) ରଙ୍ଗର ଫେଟା ସାହସ୍ୟ ତଥା ବୀରତାର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଫେଟା ଶାନ୍ତିର ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ । ସେହିପରି ଫେଟା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥଳରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଆଉ ଏହାର ଅଲଗା ଅଲଗା ନାଁ ବି ରହିଛି ; ଯଥା: କୋହ୍ଲପୁରୀ ଫେଟା, ପୁନେର ଫେଟା, ମଞ୍ଜୁଳି ପଗଡ଼ି (ଏହାକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ମାଡ଼ୁଲ ଡାଲୁକା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମରାଠା ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ), ମହାତ୍ମା ପୁଲେ ପଗଡ଼ି (ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋକପ୍ରିୟ ଲେଖକ, ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା, ବିଚାରକ ତଥା ସମାଜ ସୁଧାରକ ମହାତ୍ମା ଜ୍ୟୋତିରାଓ ଗୋବିନ୍ଦରାଓ ପୁଲେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିନ୍ଧାଯାଉଥିବା ପଗଡ଼ି) ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ ।

ପେଟା: କର୍ମାଚକର ମୈସୁର ତଥା କୋଡାଗୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଗଡ଼ିକୁ ପେଟା ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ମୈସୁରର ରାଜପରିବାର ଲୋକେ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ସିଦ୍ଧପୁରୀରେ ତିଆରି ଏହିପେଟା ଉପରେ ସୁନେଲି ରଙ୍ଗର ଲେସ୍ ବର୍ତ୍ତର କାମ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏହି ପେଟାକୁ କେବଳ ରାଜରାଜୁଡ଼ା ଲୋକେ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ, ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ରାଜାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦେଘାନ ତଥା ବୟସ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବି ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିବାର ଅଧିକାର ସେ ସମୟରେ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ତେବେ ଦେଶସ୍ୱାଧୀନ ହେବାପରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସରକାର ସମ୍ମାନର ସୂଚକ ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରୁଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ସ୍ୱରୂପ ମୈସୁର ପେଟା ଓ ସାଲ୍ ଦେବାର ଏକ ପ୍ରଥା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ରାଜସ୍ଥାନୀ ପଗଡ଼ି: ରାଜସ୍ଥାନରେ ପଗଡ଼ିକୁ କେହି କେହି ପେଟା ଅବା ପାଗ୍ ବୋଲି ବି କହିଥାନ୍ତି । ପଗଡ଼ି ରାଜସ୍ଥାନ ପରିଧାନର ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ । ଏଠାରେ ଗୁରୁଜନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଖାଲି ମୁଣ୍ଡରେ ଯିବା ଅଶୁଭ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାକୁ ରାଜସ୍ଥାନରେ ସବୁଠାରୁ ଶୁଭ ଦିନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହିଦିନ କେଶରୀୟା (ନାରଙ୍ଗୀ)ରଙ୍ଗର ପାଗ୍ ପିନ୍ଧିବାର ଏକ ପ୍ରଥା ଏଠାରେ ପ୍ରଚଳିତ । ସେହିପରି ଦୀପାବଳି ଅବସରରେ

ଏଠାରେ ମୟୂର ବେକର ରଙ୍ଗ ସଦୃଶ ପାଗ୍ ପିନ୍ଧାଯାଇଥାଏ । ତା'ଛଡ଼ା ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବପର୍ବାଣି ଯେମିତି କି ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ ତଥା ବାହାଘର ଆଦି ଅବସରରେ ରାଜସ୍ଥାନରେ ମୋଡ଼ା ନାମକ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ପାଗ୍ ପିନ୍ଧିବାର ବିଧି ରହିଛି । ତା'ଛଡ଼ା ଜୟପୁରର ଲହରୀୟା ପଗଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣତଃ ରାଜଶାହୀ ପଗଡ଼ି ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ପଞ୍ଚରଙ୍ଗୀ ପାଗ୍ ବା ପାଞ୍ଚଟି ରଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ପାଗ୍ ରଙ୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜୟପୁର ରାଜପରିବାରରେ ହିଁ ରହିଥିଲା । ତେବେ ରାଜସ୍ଥାନରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ପାଗ୍ ଉପଲବ୍ଧ । ଆଉ ପ୍ରତି ରଙ୍ଗର କିଛି ନା କିଛି ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଥାଏ । ଯେମିତି କି: ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ପାଗ୍ ପ୍ରେମ ଓ ଖୁସିର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାହାଘର ଓ ପର୍ବପର୍ବାଣି ସମୟରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦା ଲାଲ୍ ରଙ୍ଗର ପାଗ୍ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି କେଶରୀୟା (ନାରଙ୍ଗୀ) ରଙ୍ଗର ପାଗ୍ ରାଜପୁରୁମାନଙ୍କର ବାହାଦୁରି, ବୀରତା, ବଳିଦାନ ତଥା ସାହସକୁ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । ବିଶେଷକରି ମୁଖ୍ୟ ସମୟରେ ରାଜପୁରୁମାନେ ଏହି ରଙ୍ଗର ପାଗ୍ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ତା'ଛଡ଼ା ବର୍ଷାଦିନେ ମଧ୍ୟ କେଶରୀୟା ରଙ୍ଗର ପାଗ୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଅନେକେ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । କାରଣ ଏଥିରେ ଯେହେତୁ ସତ କେଶରୀୟା କିଛିତା ରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ, ତେଣୁ ବର୍ଷାରେ ଓଦା ହେବାଦ୍ୱାରା ଏହି ପାଗ୍ ରୁ କେଶରୀୟା ବାସ୍ତା ବାହାରେ, ଯାହା ମନକୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ କରିଦିଏ ।

ପଗଡ଼ିକୁ ନେଇ ରେକର୍ଡ: ପଟିଆଲାର ଅବତାର୍ ସିଂ ମୌନି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ତଥା ଅଧିକ ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାର ତାଙ୍କ ନାଁରେ ରହିଛି ଗିନିଜ୍ ଖୁଲ୍ଲି ରେକର୍ଡ । ସେ ପ୍ରଥମେ ୧୫୧ ମିଟର ଲମ୍ବ ବିଶିଷ୍ଟ କପଡ଼ାକୁ ଗୁଡ଼ାଇ ତାକୁ ପଗଡ଼ି କରି ପିନ୍ଧିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କ୍ରମେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ପଗଡ଼ିକୁ ନେଇ ରେକର୍ଡ କରିବାର ନିଶା ଜାଗ୍ରତ ହେବାରୁ ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ କପଡ଼ାର ଲମ୍ବା ବଡ଼େଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଶେଷରେ ୬୪୫ ମିଟର ଲମ୍ବ ବିଶିଷ୍ଟ କପଡ଼ାକୁ ନେଇ ସେ ୧୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ଓଜନର ଏକ ପଗଡ଼ି କଲେ । ଆଉ ତାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମେଜର୍ ସିଂ ନାମରେ ୪୦୦ ମିଟର ଲମ୍ବା ବିଶିଷ୍ଟ କପଡ଼ାରେ ତିଆରି ପ୍ରାୟ ୭୭ ପାଉଣ୍ଡ ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାର ଖୁଲ୍ଲି ରେକର୍ଡ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅବତାର୍ ସିଂ ୧୦୦ ପାଉଣ୍ଡ ଓଜନର ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧି ପୂର୍ବ ରେକର୍ଡକୁ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଶେଷରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । ତେବେ ଏତେ ଓଜନର ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଅବତାର୍ ରିକେ ହେଲେ ବି ବିଚଳିତ ହେଉ ନ ଥିଲେ ବରଂ ସେହି ପଗଡ଼ିକୁ ପିନ୍ଧି ସେ ପ୍ରତିଦିନ ମୋଟରବାଇକ୍ସରେ ବସି ଆରାମରେ ଗୁରୁଦ୍ୱାରା ଯା'ଆସ କରୁଥିଲେ ।

ଫ୍ୟାଶନରେ ପଗଡ଼ି: ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସମୟ ସହ ତାଳଦେଇ ପଗଡ଼ିର ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଆଜିକାଲି ଫ୍ୟାଶନରେ ମଧ୍ୟ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧିବାର ଚଳଣି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ପୂର୍ବେ କେବଳ ରାଜରାଜୁଡ଼ା ବା ରାଜପୁରୁମାନେ ବିବାହ କଲାବେଳେ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ ବି ଫ୍ୟାଶନରେ ବିବାହ ସମୟରେ ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୁଏତ ଏହା ଏକ ଫ୍ୟାଶନ ହୋଇଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପଗଡ଼ି ପିନ୍ଧି ବରଟିଏ ସତସତିକା ଗୋଟିଏ ଦିନର ରାଜା ପରି ଦେଖାଯାଇଥାଏ । କେବଳ ବର କାହିଁକି ବରଯାତ୍ରୀମାନେ ବି ରୟାଲ୍ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ଆଜିକାଲି ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧିଲେଣି । ଖାସ୍ କରି ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ପଗଡ଼ି ବରଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ବେଶ୍ ମାନିଥାଏ ।

ମହିଳାଙ୍କ ମଥାରେ ପଗଡ଼ି: ଝାଡ଼ିବାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଇ ମଥାରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧୁଥିବା କଥା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛେ । ଆଜିକାଲି ସାଧାରଣ ମହିଳାମାନେ ବି ମଥାରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ବିଶେଷକରି ବରଯାତ୍ରୀ ପ୍ରସେସନରେ କେବଳ ପୁରୁଷ କାହିଁକି ମହିଳାମାନେ ବି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକରେ ମଥାରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧି ରୟାଲ୍ ଲୁକ୍ ପାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟାସ କଲେଣି ।

‘ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ପାଦରେ ତେଲ ବଜ୍ର ସାଙ୍ଗରେ କରିବ ଗେଲ୍’ କାହିଁ କେବେଠୁ ପ୍ରଚଳିତ ଏହି ଲୋକକଥା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମଣିଷ ଜୀବନରେ ପଗଡ଼ିର ମହତ୍ତ୍ୱ କେତେ ।

ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଜୁଏଲେରି

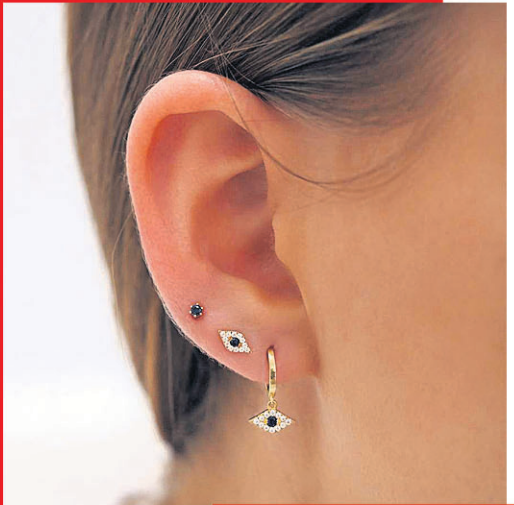

ତ୍ରେଷ୍ଟି ଜୁଏଲେରି ଅନେକଙ୍କର ପସନ୍ଦ। ସିମ୍ପଲ ଡ୍ରେସ୍ ସହ ତ୍ରେଷ୍ଟି ଓ ଫଙ୍କି ଜୁଏଲେରି ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ପୁରା ବଦଳିଯାଏ। ଆଜିକାଲି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ତ୍ରେଷ୍ଟି ଜୁଏଲେରି ମିଳୁଛି। ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି 'ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଜୁଏଲେରି'। ଏହା ପ୍ରଥମେ ଖରାପ ନଜରର କବଚଭାବେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା। ଏବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଫ୍ୟାଶନ୍ ତ୍ରେଷ୍ଟି ପାଲଟିଯାଇଛି। ଆଉ ଆଜିକାଲି ଇୟରିଂଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପାୟଲ ଆଦି ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଡିଜାଇନ୍‌ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି...

ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଜୁଏଲେରିରେ ସାଧାରଣତଃ ଆଖିର ଡିଜାଇନ୍ ଥାଏ। ସ୍ପୋନ୍ ଡ୍ରାକ୍, ମିନା ଡ୍ରାକ୍, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍‌ର ବି ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଜୁଏଲେରି ମିଳୁଛି। ଆଉ ସେସବୁ ବେଶ୍ ଯୁନିକ୍ ଓ ଫଙ୍କି ଲାଗେ। ତେଣୁ କିଛି ଯୁନିକ୍ ଦେଖାଯିବା ତଥା ଯୁନିକ୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ଏହାକୁ ଧରେ ନିଶ୍ଚୟ ଗ୍ରାଏ କରନ୍ତୁ।

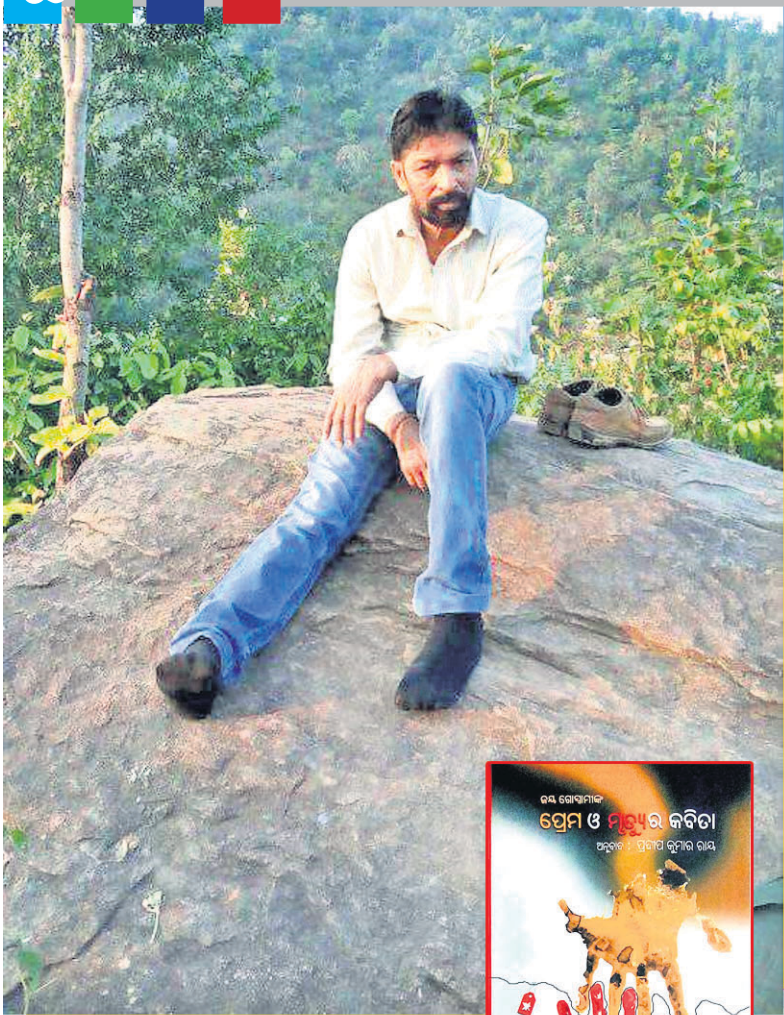
ନେକପିସ୍- ଇଭିଲ୍ ଆଇର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ବଜାରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ। ଏହାକୁ ଫଙ୍କି ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଗ୍ରାଏ କରିବା ସହ ତେଲି ଯୁକ୍ତ ବି କରିପାରିବେ। ଏହା ସ୍ପୋନ୍ ଡ୍ରାକ୍‌ରେ ବି ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ। ତେଣୁ ଇଭିଲ୍ ଆଇ ନେକପିସ୍‌କୁ ଆପଣ ଉଭୟ ଫ୍ରେସ୍‌ବର୍ନ ଓ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଫ୍ରେଜର ସହ ପିନ୍ଧିପାରିବେ।
ଇୟରିଂ- ଆଜିକାଲି ଲମ୍ବା ସ୍ପୋଟ୍‌ମେଣ୍ଟ ଇୟରିଂ ବେଶ୍ ପସନ୍ଦ କରାଯାଉଛି। ଆଉ ତିନି ଥାକ ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ସ୍ପୋନ୍ ଡ୍ରାକ୍ ହୋଇଥିବା ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଇୟରିଂ ବି ଏକପ୍ରକାରର ସ୍ପୋଟ୍‌ମେଣ୍ଟ ଜୁଏଲେରି। ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବହୁତ ଆକର୍ଷକ ଲାଗେ। ଏହାକୁ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଫ୍ରେଜର ସହ ଗ୍ରାଏ କରିପାରିବେ। ଆଉ ଷ୍ଟର୍ ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଇୟରିଂ ଫ୍ରେସ୍‌ବର୍ନ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ଭଲ ଲାଗେ।

ଡ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍- ଆଜିକାଲି ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ରୁଡି ନୁହେଁ ବରଂ ଶୋଭା ପାଉଛି ହାଲୁକା ୱାଇଲିଶ୍ ଡ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍। ଏହା କାଜୁଆଲ୍, ତ୍ରେଷ୍ଟି ଲୁକ୍ ସହ ଅଫିସ୍ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ବି ଭଲ ଲାଗେ। ତେଣୁ ଡ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍‌ରେ ଯଦି କିଛି ଡିଫରେଣ୍ଟ ଗ୍ରାଏ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଡ୍ରେସ୍‌ଲେଟ୍ ଗ୍ରାଏ କରିପାରିବେ।

ପାୟଲ/ଆଙ୍କଲେଟ୍- ଅଜବ ଲାଗିଲେ ବି ଇଭିଲ୍ ଆଇ ଜୁଏଲେରିରେ ଆଜିକାଲି ଆଙ୍କଲେଟ୍ ଓ ପାୟଲ ବି ଆସୁଛି। ଆଉ ତାହା ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ। ଏହା ବଜାରରେ ବେଶି ମିଳି ନ ଥାଏ। ଚାହିଁଲେ ଅନଲାଇନ୍‌ରେ ଏହାକୁ ଅର୍ଡର କରିପାରିବେ। ଆଉ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧି ପାଦର ଲୁକ୍ ବଦଳେଇପାରିବେ।

ସାଧନା ଓ ସାହସର ସମନ୍ୱୟ

ତାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟକୁ ନେଇ ସେ ଖୁବ୍ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ଅଧ୍ୟବସାୟୀ। ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଅନୁବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାଷା ଭାଷା ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ଯୋଗସୂତ୍ର ତିଆରି ହୋଇଥାଏ। ଅନୁରାଗର ସହ ସେ ଓଡ଼ିଆରୁ ବଙ୍ଗଳା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଷାରୁ ଓଡ଼ିଆକୁ ବିପୁଳ ଅନୁବାଦ କରି ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ରୁଚିମତ୍ତ କରିଛନ୍ତି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ। ବଙ୍ଗଳାରୁ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା କୃତଚୂଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀଅରବିନ୍ଦଙ୍କର ‘କାରାକାହାଣୀ’, ଚଣ୍ଡୀ ଚରଣ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କର ‘ସାର ବାସୁଦେବ ସୁତକଦେବ (ଜୀବନୀ)’, ହର୍ଷ ଦତ୍ତଙ୍କର ‘ପ୍ରାଣତରଙ୍ଗ’(ଉପନ୍ୟାସ), ସୁନୀଲ ଗଙ୍ଗୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କର ‘ହେ ମହାଜୀବନ’ (ଉପନ୍ୟାସ), ବାଣୀ ବସୁଙ୍କର ‘ଉଜାଣି ଯାତ୍ରା’(ଉପନ୍ୟାସ), ସଙ୍ଗୀତା ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କର ‘ପ୍ୟାଣ୍ଟ’(ଉପନ୍ୟାସ), ଜ୍ୟୋତି ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ‘ସମାଜତନ୍ତ୍ରର ସଙ୍କଟ’ ବିଶ୍ୱ ସଙ୍କଟ’(ପ୍ରବନ୍ଧ), ସୁନୀଲ ଗଙ୍ଗୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କର ‘ଯାହାର ଯାହା ହଜିଯାଇଛି’(କବିତା), ଜୟ ଗୌସାମୀଙ୍କର ‘ପ୍ରେମ ଓ ମୃତ୍ୟୁର କବିତା’, ନବନୀତା ଦେବସେନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କବିତା ‘ପ୍ରତିବେଶୀକ

ଜୀବନ’ (ଜୀବନୀ) ଆଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପୁସ୍ତକ। ଓଡ଼ିଆରୁ ବଙ୍ଗଳା ଅନୁବାଦରେ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ପଣ୍ଡାଙ୍କର ନିର୍ବାଚିତ ୫୦ (କବିତା ସଙ୍କଳନ), ମମତା ଦାଶଙ୍କର ‘ନିର୍ବାଚିତ କବିତା’, ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଗାନ୍ଧିୟେଲ ଗାର୍ସିଆ ମାଜେକ୍ସ ଗଳ୍ପ ‘ସମଗ୍ର’, ଗାନ୍ଧିୟେଲ ଗାର୍ସିଆ ମାଜେକ୍ସଙ୍କ ‘ନିଃସଙ୍ଗତାର ଏକଶହ ବର୍ଷ’ (ଉପନ୍ୟାସ), ବିଭିନ୍ନ ବଙ୍ଗଳା ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ଶହ ଶହ ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଗଳ୍ପ ଏବଂ କବିତା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁବାଦିତ ଏବଂ ଅନୁସୂଚିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଓଡ଼ିଶାର ବରିଷ୍ଠ କବିଙ୍କଠାରୁ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ପ୍ରତିଭାସମ୍ପନ୍ନ ପଦାଶ ଜଣ କବିଙ୍କର ଚାରୋଟି ଲେଖାଏ କବିତାକୁ ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କବିତା ସଂକଳନ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ । ସାହିତ୍ୟକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଯାବତୀୟ କ୍ରିୟାଶୀଳତା ଏକ ନୀରବ ତପସ୍ୟା। ଆଚୋପ ଏବଂ ଆଡ଼ମ୍ବର ନାହିଁ କି ଗୁଡ଼ାଏ କିଛି କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ତିକ୍ତମ ପ ବିଚିତାର ନାହିଁ। ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ହିସାବରେ ପର ପିଢ଼ିକୁ ସେ କେବଳ ପ୍ରେସାହିତ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଧିକକୁ ସ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଭୀକ ରହିବା ଲାଗି ତିକ୍ତମର ପରିସର ଯୋଗେଇ ଦିଅନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶିଷ୍ଟ ବଙ୍ଗଳା କବି ଶ୍ୟାମଳି ସେନଗୁପ୍ତ କୁହନ୍ତି, “ଅନୁବାଦ ଓ ଅନୁସୂଚନ ମାଧ୍ୟମରେ ଭିନ୍ନ ଭାଷାର ସାହିତ୍ୟକୃତି ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତ-ପାଠକମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ଗଢ଼ି ଉଠେ ସେଇ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କ ସାମାଜିକ, ବ୍ୟବହାରିକ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ । ପଢ଼ୋଶୀ ରାଜ୍ୟର ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ, ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଭାଷାର ସାହିତ୍ୟକମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ-ରାଜନୈତିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ସମ୍ପର୍କରେ ଧାରଣା ଜନ୍ମେ। ଭାବ ଓ ଭାବନାର ବିନିମୟ ଘଟେ । ଏଇ ବିରାଟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏକନିଷ୍ଠ ଭାବରେ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ପ୍ରଦୀପ ଦାଦାଭାଇ । ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାରୁ ଓଡ଼ିଆରେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରୁ ବଙ୍ଗଳାରେ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ ତିନି ଶହରୁ ବେଶି ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସ, କବିତା ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ। ଦାଦାଭାଇଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଛି ତାଙ୍କର ଏଇ କାମକୁ ସେ ପୂଜା ବୋଲି ମନେକରନ୍ତି।” ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟଙ୍କ ସମୟଦନଶୀଳ କବି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ତାରିଫ କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସ୍ୱନାମଧନୀ କବି ମମତା ଦାଶ କୁହନ୍ତି, ବଙ୍ଗଳାରେ ମୋ’ ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ତାଙ୍କର ଅନୁସୂଚନ ଦେଖି ମୁଁ ଚମତ୍କୃତ ହେଲି। ସତେକି ମୁଁ ନିଜେ ବଙ୍ଗଳାରେ ଲେଖିଛି। ଭଲ ଭଲ ଓଡ଼ିଆ କବିତାକୁ ସେ ବଙ୍ଗଳାରେ ଅନୁବାଦ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି। ସେସବୁକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବଙ୍ଗଳା ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ। ବଙ୍ଗଳା ଓ ଓଡ଼ିଆ, ଏ ଉଭୟ ଭାଷାର ସେ ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନିଷ୍ଠାପର ଯୋଗସୂତ୍ର, ସେ ଦୁଇ ଭାଷାର ପାଠକ ପାଠିକାଙ୍କର ପ୍ରିୟ କବି ଓ ଅନୁବାଦକ । ଏହି ସୁନ୍ଦର ଓ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ସେ ଆହୁରି ସଫଳ ହୁଅନ୍ତୁ, ନିଜେ ସାର୍ଥକ ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ ଓ ଆମମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏହି ସାର୍ଥକତାର ଅନୁଭବ ।”

—ମାନମୟୀ ରଥ
ମୋ- ୭୯୭୮୫୭୯୩୯୯

“ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କୁ ହଜିଯିବା ଦେଖି/ପାଖ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଘୁଞ୍ଚିଯିବା ଦେଖି/ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି ଭଲପାଇବା ହସିବା ଶିଖାଏ/ମୁଁ ସେହି ଭଲପାଇବାକୁ ଏକା ଗଭୀର ରାତିରେ କାନ୍ଦିବା ଦେଖିଛି ।” ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ମାର୍ମିକ ଭାବରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିପାରନ୍ତି ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସାହିତ୍ୟିକ ତଥା ଅନୁବାଦକ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ। ଜୀବନ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଅନେକ ପରୀକ୍ଷାନିରୀକ୍ଷା କରିଛି। ଜୀବନର ଯେଉଁ ସଂଘର୍ଷରେ ମଣିଷର ପାଦ ଚଳମଳ ହୁଏ ସ୍ଥିତିଶୂନ୍ୟତା ଗ୍ରାସିଯାଏ ସେଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ କିନ୍ତୁ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ଅଟଳ, ଅବିଚଳ ହୋଇ। ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ତାଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ପ୍ରାଣବତ୍ତ କରିଛି ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଘର୍ଷମାଳି ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିଛି । ହଜାରେ ନାହିଁକୁ ତେଇଁ ସେ ଦୃଢ଼ କରିଛନ୍ତି ନିଜ ପରିବାରର ସ୍ଥିତି, ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇଛନ୍ତି ଜଣେ ଛାତ୍ରବସ୍ତ୍ର ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ଦୀକ୍ଷିତ ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବରେ ।

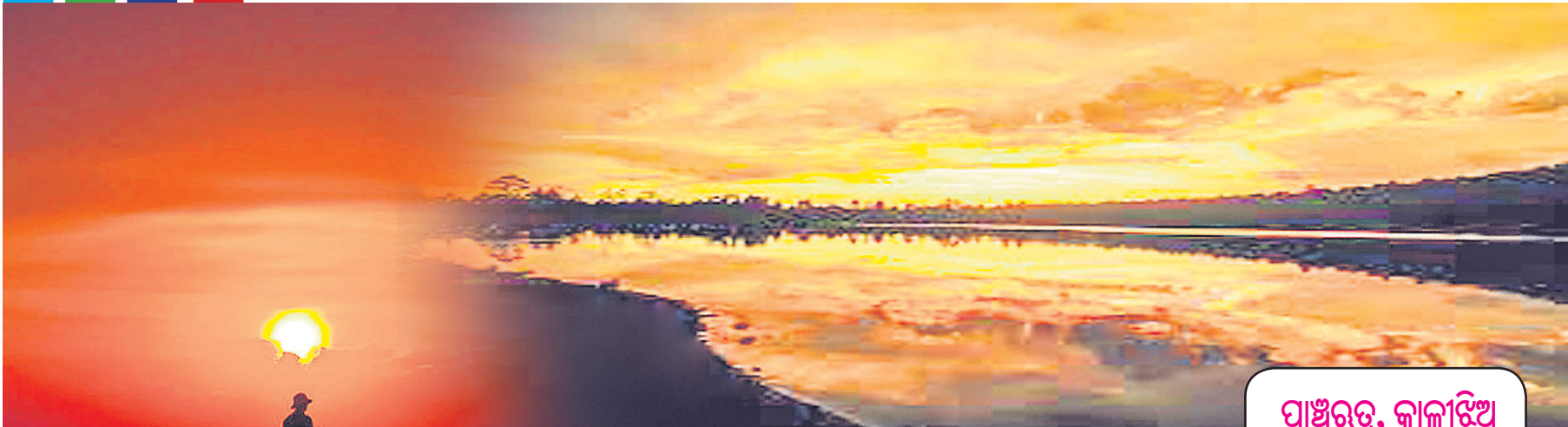
୫ ଏପ୍ରିଲ ୧୯୫୬ ମସିହାରେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଜନ୍ମିତ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ ଜଣେ ଆଗ ଧାଡ଼ି ଫିଚର ଲେଖକ ହିସାବରେ ସେ ପାଠକ ମହଲରେ ସୁପରିଚିତ। ବିଭିନ୍ନ ସାହିତ୍ୟିକ ଓ ସାମାଜିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କ ଫିଚରଗୁଡ଼ିକ ନୂତନ ଆଲୋକପାତ କରନ୍ତି। ଫିଚରକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସର୍ଜନଶୀଳ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଫିଚର ଲେଖା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂଆ ଶୈଳୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ତାଙ୍କର ସାଧନା ଅନୁସାଧ୍ୟ ଆଖୁଦୃଶିଆ ସୀକୃତି ମିଳି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ଅନୁବାଦ ସମ୍ମାନ, ସାଗରୀକା ଫିଚର ସମ୍ମାନ, ତୀରତରଙ୍ଗ ଅନୁବାଦ ସମ୍ମାନ, ବୌଦ୍ଧ ସମ୍ମାନ ଭଳି ଆଉ କେତେକ ସମ୍ମାନ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ମାନ ହେଉଛି ପାଠକୀୟ ଆଦର, ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ଅକୃତ୍ରିମ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସମ୍ମାନ ।

ଜୀବନର ଯେଉଁ ସଂଘର୍ଷରେ ମଣିଷର ପାଦ ଚଳମଳ ହୁଏ ସ୍ଥିତିଶୂନ୍ୟତା ଗ୍ରାସିଯାଏ ସେଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ କିନ୍ତୁ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ଅଟଳ, ଅବିଚଳ ହୋଇ...

ପ୍ରେମ ଗଳ୍ପ’ (ବଙ୍ଗଳା ପ୍ରେମଗଳ୍ପର ଅନୁବାଦ), ଜୟନ୍ତ ଦେଙ୍କର ‘ରସିକ ସାରଙ୍କ ଘୋଡ଼ା’, ବିଦିଶା ସରକାରଙ୍କର ‘ଖଣ୍ଡିତା’ (ଉପନ୍ୟାସ), ଚିନ୍ମୟ ବସୁଙ୍କର ‘ଜୀବନର ଝର କଳମ’(ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ), ମନୋରଞ୍ଜନ ବ୍ୟାପାରୀଙ୍କର ‘ଇତିହାସେ ଚଣ୍ଡାଳ

ସନେଟ- ସମୟ

-ମମତା ବାରିକ

କାଳକୃଷ୍ଣ ବିଭାବରୀ ପ୍ରାତିଲଗ୍ନା
କାମିନୀର ପହିଲି ପରଶ,
ଯୌବନେ ଉନ୍ନାଦ ଆଶେ ଫଗୁଣେ
ଚନ୍ଦ୍ରୁ ଥାଏ କିଂଶୁକର ହସ।
କାଳିକହ ଆଲୋକରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳାରେ
ମନ ମଧ୍ୟେ ନବ କିଶଳୟ,
ଏଇ ମାତ୍ର ଧରିଅଛି ପୁଠାଏ ଆବେଗ,
ସେ କଥା କି ବୁଝୁଛି ସମୟ!

ଆହାଃ ରେ ସମୟ! ଲୁହର ନିରୁତା
ପଶେ କରିପାରେ ହସକୁ ମୋ ବନ୍ଦୀ,
ଖୋଲି ପାରେ ଶିରସ୍ତାଣୀ ରାଜାର
ମସ୍ତକ, ନବବଧୂ ପାଦେ ଦିଏ ନୂପୁରକୁ
ଛନ୍ଦି!

କୋମଳ ଗାନ୍ଧାର ସୁରେ ଜୀବନଟା
ଚାହୁଁ ଥାଏ ଗାଢ଼ବାକୁ ଗୀତ,
ଫଗୁଣର ରତ୍ନ କାଳେ ଶୁଭେ କିନ୍ତୁ ନୀତ
ହଜା ପକ୍ଷୀର ସଜୀତ!

କିଏ ଜାଣେ ଏ ଜୀବନ କେଉଁକାଳେ,
ଅଚାନକ ପଡ଼ିବ ଘୁମେଇ,
ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଶୋଷର ଆଗେ ମାଟିମଗ୍ନ
ମଣିଷଟା ପଡ଼ିଛି ନିଠେଇ।
ଅସ୍ତାତଳ ରୁମିଲାଣି ଏଇ ଦେଖ ନାଲି
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୂର ଦିଗ୍‌ବଳୟେ,
ଅସମୟ ବତାସରେ ଆଶାର ମିନାର
ସବୁ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ସପନ ପରାଏ।

ସମୟ ତ ସ୍ରୋତସ୍ୱିନୀ, ଅଧାର
ଆବେଗ ସବୁ ସୁଅରେ ପତର,
ଶୂନ୍ୟ ହାତ ବେଳେ ଟେକି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ
ମନୋରଥ ଏଇ ଜୀବନର।

- ସୁନିତା-୨, ଭୁବନେଶ୍ୱର
୯୪୩୭୨୭୧୧୩୩୩

ଧନ ଜନ ମାନ

- ଶିବ ମିଶ୍ର

ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ପାଞ୍ଚଥର, ପୁଣି ଥରକେ
ଦି'ଗା ହିସାବରେ ଦଶଟା ପଲାର ମାଆ
ବାପା ହୋଇ, ଜଞ୍ଜାଳ ସହିତ ଅଭାବ
ଅସୁବିଧାରେ ଘାଣ୍ଟି ଚକଟି ହେଉଥିବା
ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀ ବୁହେ, ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ସାଧୁଙ୍କ
ଆଶ୍ରମକୁ ଗଲେ। ସାଧୁଙ୍କ ପାଦତଳେ
ଆଶ୍ରମାଡ଼ି ବସି, ହାତଯୋଡ଼ି କହିଲେ-
ସେମାନେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ହେଲା ଠାକୁରଙ୍କ
ସେବା ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି। ନିତି ଦିନ ଫୁଲ
ସମର୍ପୁଛନ୍ତି। ତେବେ ବି ଠାକୁର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି
ନିର୍ଦ୍ଦୟ କାହିଁକି ?

ସାଧୁ ମହାତ୍ମା କ୍ଷଣେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଦୃଷ୍ଟି
ନିକ୍ଷେପ କଲାପରେ, କହିଲେ- ସେ
ଫୁଲ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଠାକୁର ପ୍ରଚୁର ଧନ,
ଜନ ଓ ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। ତୁମର
ଦୁଇ ପତୋଶାଳ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଗତ
ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ପାଞ୍ଚଟି କୋଠା କିଣିଛନ୍ତି,
ଆଉଜଣେ ଏହି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ପାଞ୍ଚଟି
ନାମାଦାମୀ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଛନ୍ତି।
ସାଧୁଙ୍କ କଥାଶୁଣି, ସେ ଦମ୍ପତି ପଚାରିଲେ-
ଆମେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଫୁଲ ଦେଲୁ, ଫଳ,
ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଲା କାହିଁକି ?

ସାଧୁ ମହାତ୍ମା କହିଲେ- ସେହି ସବୁ ଫୁଲ,
ସେମାନଙ୍କ ବଗିଚାରେ ଫୁଟୁଥିଲା। ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ
ତୁଣ୍ଡ ଆଗରେ ଲୁଗାକାନ୍ଦି ରଖି କହିଲା-
ବଗିଚା ସେମାନଙ୍କର ହେଲେ ବି ପାହାଡ଼ିଆ
ଆଗରୁ ଫୁଲ ତୋଳିବା ପାଇଁ ଆମେ ଦି' ପ୍ରାଣୀ
ରାତିସାରା ପଲକ ପକାଉ ନ ଥିଲୁ। ଆମର
କ'ଣ କିଛି ପ୍ରାପ୍ୟ ନାହିଁ ?

ସାଧୁ ମହାତ୍ମା ସାମାନ୍ୟ ହସ ହସି ଦେଇ
କହିଲେ- ଠାକୁରେ ପ୍ରଥମେ ଧନ, ଶେଷରେ
ମାନ ଏବଂ ମଝିରେ ଜନ ପ୍ରଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି।
ତୁମ ଘର ସେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଝିରେ ଥିବାରୁ,
ତୁମ ପ୍ରାପ୍ୟ 'ଜନ' ତୁମକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି।

-ବାଣପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ: ୯୮୫୩୦୭୦୦୧୮

ପାଞ୍ଚରତ୍ନ, କାଳୀଝିଅ

-ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତ୍ରିପାଠୀ

ଝିଙ୍କାରିର ସୁର ତାଳେ
ଦୈଶାଖ ବେହେଲା ତୋଳେ
କାଳୀଝିଅ ଖୋଲେ ବେଶୀ
ଅଦିନେ ବଉଦ ରାଣୀ ॥

ଶ୍ରୀବଣର ଓଦା ରାତି
ମୁକୁଳା ଛାତିରେ ତାତି
ଦୋହକିରେ କାଳୀଝିଅ
କିଏ ସ୍ୱପ୍ନ କିଏ କୋହ ॥

ଶୀତେଇ ସକାଳ କଥା
ଗୁମାନେ କାକର ବ୍ୟଥା
କାଳୀଝିଅ ପିନ୍ଧେ ବୁଡ଼ି
ସଂଗେ ଗାଏ କାଠଯୋଡ଼ି ॥

ପବନେ ବଉଳ ବାସ
ସବୁଠି ରାହାସ ରସ
ତଥାପି ତା' କଥା ଗାଣ
ଜାଣିବା ଲୋକ ହିଁ ଜାଣ ॥

ଆଖି ଯହିଁ କଥା କହେ
ଦେଖା ଶୁଣା ବୁଝୁ ରୁହେ
କାଳୀଝିଅ ଭଉରିରେ
ଜହ୍ନ ବୁଡ଼ି ମରି ପାରେ !

-ନାଉଗାଁହାଟ, ଜଗତସିଂହପୁର
ମୋ-୯୭୧୭୩୦୨୨୦୫

ମା-ଝିଅର କାହାଣୀ

କଥାରେ ଅଛି-ଏ ମନ ଖୋଲୁଥାଏ ଯାହା, କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା। ଦେଖିନାହାନ୍ତି, ଯେଉଁଭଳି କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ନିଜ ପ୍ରଯୋଜିତ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା କେମିତି ପୂରଣ ହୋଇଛି। ପୁଣି ନିଜେ ସେଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବେ। ଏହି ଘଟଣାର ସଂଯୋଗ କାହା ସହ ଅଛି ଜାଣନ୍ତି? ଆଲିୟା ଭଟ୍ଟଙ୍କ ସହ। କାରଣ ମହେଶ୍ୱର ଚନ୍ଦ୍ର ଆଲିୟା ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରଯୋଜନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଦ ଦେଉଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପ୍ରଯୋଜିତ ପ୍ରଥମ ସିନେମାର ଗାଇଟଲ ରହିଛି 'ତାଲି'। ଶାହରୁଖ ଖାଁଙ୍କ ରେଡ ଟିଲିଭି ଏକ୍ସରଚେନମେଣ୍ଟ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରଯୋଜନାରେ ନିର୍ମିତ ଉକ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଆଲିୟା ସହପ୍ରଯୋଜିକା ଅଛନ୍ତି। ମା-ଝିଅର ଅନାବିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ନେଇ କାହାଣୀ ଗତିଶୀଳ। ଏ ନେଇ ଆଲିୟା କୁହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ସୋସିଆଲ ମେସେଜ ରହିଛି। ମା-ଝିଅର ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ଏହାର କାହାଣୀ ଆଧାରିତ। ମୋର ଯେତିକି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଫିଲ୍ମଟି ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଛୁଇଁବ।' ଏହି ଫିଲ୍ମର ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ଗୀତିକାର ଗୁଲ୍‌କାର ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ଆରାଧାଦିବ ସ୍ୱର ସଂଯୋଜକ ବିଶାଲ ଭରଦ୍ୱାଜ। ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ଏହି ଫିଲ୍ମକୁ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି ଜୟମିତ୍ କେ. ଗାନ୍ଧୀ। ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଆଲିୟା ଭଟ୍ଟ, ସେଫାଲି ଶାହା, ବିଜୟ ବର୍ମା ଏବଂ ରୋଶନ ମାଥୁ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଫିଲ୍ମଟିର ଶୁଟିଂ ଆସନ୍ତା ମାସରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରଯୋଜିକା ଆଲିୟା।

ଆଲିୟା

ଚକୋଲେଟ୍ ପ୍ରିୟ ଜାହ୍ନବୀ

ଜାହ୍ନବୀଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ବେଶି କ'ଣ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ? ଅସଲ କଥା ହେଲା, ଚକୋଲେଟ୍ ଖାଇବାକୁ ସେ ଭାରି ଭଲ ପାଆନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ ପାଖରେ ୪-୫ପ୍ରକାର ଚକୋଲେଟ୍ ରଖିବାକୁ ଭୁଲି ନ ଥାନ୍ତି। ଯଦି ବା ଚକୋଲେଟ୍ ସରିଗଲା, ତେବେ ବଜାର ଯାଇ କିଣିଆଣନ୍ତି। ଏ ନେଇ ଜାହ୍ନବୀ କହୁଛନ୍ତି, 'ପିଲାଟି ଦିନରୁ ମୋର ଚକୋଲେଟ୍ ଖାଇବା ଏକ ଅଭ୍ୟାସ। ସ୍କୁଲିଂ ଚାଲିଗଲେ ମୋ ବ୍ୟାଗରେ କିଛି ଚକୋଲେଟ୍ ନିଶ୍ଚୟ ରଖିଥାଏ। ସ୍କୁଲରେ ଏକ୍ସଟ୍ରା ପୁଁ ଖାଏନା, ମୋ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚକୋଲେଟ୍ ଖାଇବାକୁ ଦେଉଥିଲି। ମାକେଟରେ ନୂଆ କମ୍ପାନୀର ଚକୋଲେଟ୍ ଲାଭ ହେଲେ ତାହାକୁ କିଣିବାକୁ ପଛାଇ ନ ଥାଏ।' ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା 'ରୁହି'ର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଅଭିନେତ୍ରୀ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ସିନେମା 'ବୋସ୍ତାନା-୨'ରେ କାର୍ତ୍ତିକ ଆର୍ଯ୍ୟନଙ୍କ ସହିତ ଅପୋକାଲିପ୍ଟିକ୍ ଚାଲୁ କାଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି।

ଜାହ୍ନବୀ

ଆୟୁଷ୍ମାନ

ରିଷ୍ଟ ନେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ

ଆୟୁଷ୍ମାନ ଖୁରାନା ବଲିଉଡରେ ମାତ୍ର ବର୍ଷ କେଇଟା ମଧ୍ୟରେ କେତେ ପ୍ରଶଂସା ସାଉଁଟିଛନ୍ତି ତାହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ। ପ୍ରଥମ ସିନେମା 'ଭିକ ଡୋନର୍'ରେ ନିଜ ଅଭିନୟ ପ୍ରତିଭାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ ସେ। ତା'ପରେ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁ ନାହାନ୍ତି ଆୟୁଷ୍ମାନ। ନିକଟରେ ନିଜ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ କ୍ୟାରିୟର ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ, 'ମୋତେ ସବୁବେଳେ ରିଷ୍ଟ ନେବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ। କାରଣ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରତିଟି ଚରିତ୍ର ଖାଲେଞ୍ଜ ପରି। ନିକଟରେ 'ଡକ୍ଟର ଜା' ଗାଇଟଲ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛି। ଏଥିରେ ମୋତେ ମିଳିଥିବା ଭୂମିକାଟି ପୁଁ କୁଆଡେ ଚୁଲାଇ ପାରିବି ନାହିଁ ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି। ଏକଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। କାରଣ କୌଣସି ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୁଁ ସେ ନେଇ ଶହେ ଥର ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ହିଁ ଭରିଥାଏ।' ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଆୟୁଷ୍ମାନ ଜଣେ ଗାଇନାକୋଲୋଜିଷ୍ଟ ଭୂମିକାରେ ଦେଖାଦେବେ। ଫିଲ୍ମଟିର ଶୁଟିଂ ଆସନ୍ତା ମାସରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଅଭିଷେକ କପୁରଙ୍କର 'ଚକ୍ରିତ୍ର' କରେ ଆଶିକା'ରେ ଆୟୁଷ୍ମାନ ଏବଂ ବାଣୀ କପୁରଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ମନ ବୁଝେନା ଇଷ୍ଟ ବିନା

ସତରେ ପ୍ରେମର ନିଶା ଭାରି ଗାଢ଼। ଏହା ଥରେ ମନରେ ବସା ବାନ୍ଧିଲେ ଉତ୍ତୁରିବା ସହଜ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ପୁଣି ଏ ମନ ପ୍ରେମ ବା ଇଷ୍ଟ ବିନା କିଛି କଥା ବୁଝି ନ ଥାଏ। ଯଦି ପାଣିପାଗ ଠିକ୍ ରହିଲା, ତେବେ ପ୍ରେମରେ ବିଜୟ ମୁନୁଟ୍ ପିନ୍ଧିବା କଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ହେଲେ ଏହି କଷ୍ଟକିତ ରାସ୍ତାରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ବାଧାବିଧିକୁ ସାମନା କରି ଆଗେଇବା ହେଉଛି ବଡ଼ କଥା। ହିଁ, 'ମନ ବୁଝେନା ଇଷ୍ଟ ବିନା' -ଏପରି ଶୀର୍ଷକରୁ ଶ୍ୱଷ୍ଟ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ସିନେମାଟି ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରେମଭିତ୍ତିକ କାହାଣୀକୁ ନେଇ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଠିକ୍ କଥା। ଏପରି ଏକ ଭିନ୍ନଧରଣର ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ମନ ବୁଝେନା ଇଷ୍ଟ ବିନା'। ସ୍ୱପ୍ନାରାଶୀ ପ୍ରଡକ୍ସନ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ

ରୁଭିଟି ନୂଆ ଯୋଡ଼ିକୁ ଟ୍ରେକ୍ ମିଳିଛି। ସେହି ଯୋଡ଼ି ଦ୍ୱୟ ହେଲେ, ତ୍ରିଷ୍ଟା-ବର୍ଷା ଏବଂ ମନୋଜ-ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା। ଖାସ୍ କଥା ହେଲା ଅପେରା ଚାଲଗର ଭାବରେ ପରିଚିତ ଦୈତାରୀ ପଣ୍ଡା ଏବଂ ଜଲିଉଡର ଯଙ୍ଗ ସନ୍ଦେସସନ ତଥା ନୂବ ଖଳନାୟକ ପୀୟୁଷ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଚିତ୍ରଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ପଣ୍ଡା। ଏହାର କାହାଣୀ ସହ ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ସତ୍ୟରଞ୍ଜନ ମିଶ୍ର। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ମିନୁ ମାନସଙ୍କ ସ୍ୱର ସଂଯୋଜନାରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କଣ୍ଠଦାନ କରିଛନ୍ତି ସୁମାନ ସାଗର, ଚାରିକ ଅଭିଜ୍ଞ, ଅସୀମା ପଣ୍ଡା ଏବଂ ଦୀପ୍ତିରେଖା ପାଢ଼ୀ। ଉକ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଗୁରୁ, ଜୀବନ ପଣ୍ଡା, କରନ୍, ଆର୍.କେ. ଏବଂ ସୁଦର୍ଶନ ଆଦି କଳାକାର ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରିୟା-ମନୋଜ

ନାୟକ ହେବ ଏମିତି

ବରୁଣ

ନିକଟରେ ହରନ୍-କମେଡି ଫିଲ୍ମ 'ଭେଡିୟା'ର ଶୁଟିଂ ଅନୁଶୀଳନ ପ୍ରଦେଶରେ ଚାଲିଛି। ଏହି ଯୁନିଟ୍ ସେଠାରେ ପାଖାପାଖି ତୁଇ ସପ୍ତାହ ରହିବ। ଯେତେବେଳେ ସେଠାରେ ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଫିଲ୍ମର ନାୟକ ବରୁଣ ଧାଢ଼ନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରଶଂସକମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା। ପୁଣି ପରିସ୍ଥିତି ଏମିତି ହେଲା ଯେ ଶେଷକୁ ବରୁଣଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ସେମାନଙ୍କ ସହ କିଛି ସମୟ କଥାବତ୍ତା ହେବା ସହ କେତେ ଜଣ ପ୍ରଶଂସକଙ୍କ ସହ ସେଲଫି ଫୋଟ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ନିଜ ପ୍ରଶଂସକଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଏକ ଛୋଟ ସ୍ନାକ୍ସ ପାର୍ଟିର ଆୟୋଜନ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଅବଶ୍ୟ ସେଦିନର ଶୁଟିଂ ପ୍ୟାକ୍‌ଅପ୍ ପରେ ଏହି ପାର୍ଟି ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା। ଆଉ ସେହି ସମୟରେ କେତେ ଜଣ ପ୍ରଶଂସକ ବରୁଣଙ୍କର ଏପରି ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଭୁଲି ନ ଥିଲେ। ଅମର କୌଶିକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ବରୁଣଙ୍କ ସହ ସ୍ତ୍ରୀ ସେୟାର କରୁଛନ୍ତି କ୍ରିତି ସାନନ୍।

କେବଳ ଡେର୍ ପାଇଁ..

କ୍ୟାଡ଼ିନା ଏବେ କ'ଣ କରିବେ ଜାଣି ପାରୁନାହାନ୍ତି। ଏପଟେ ଯେତୋଟି ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଶୁଟିଂ କେମିତି ଶେଷ ହେବ ସେ ନେଇ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କୁ ସାଇନ୍ କରାଇବାକୁ ପ୍ରଯୋଜକମାନଙ୍କର ଲାୟା ଲାଭନ। ନିକଟରେ ସେ ୩-୪ଟି ଅଫର ହାତଛତା କରିଛନ୍ତି। ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି? କେବଳ ଡେର୍। ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଖାପାଖି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ହାତରେ ସମୟ ନାହିଁ। ଏ ବିଷୟରେ କ୍ୟାଡ଼ିନା କୈଫ କହନ୍ତି, 'ମୋ ହାତରେ ଯେତିକି ସିନେମା ଅଛି ତାହାର ଶୁଟିଂ କେମିତି ଶେଷ ହେବ ସେ ନେଇ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି। ସେପଟେ ମୋତେ ନିକଟରେ ୩-୪ଟି ଭଲ ଅଫର ମିଳିଥିଲା। ହେଲେ ପୁଁ ନିରୁପାୟ। କାରଣ ମୋ ପାଖରେ

ଏବେ ଡେର୍ ନାହିଁ। ତେଣୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅଫରଗୁଡ଼ିକୁ ହାତଛତା କରିଛି।' ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ୟାଡ଼ିନାଙ୍କ ହରନ୍ ପ୍ରାଲଭ୍ ସିନେମା 'ଫୋନ୍ ଭୁର୍'ର ଶୁଟିଂ ଚାଲୁ ରହିଛି। ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଜଣାନ ଖଜର ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି। ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ଗୁରମିତ୍ ସି।

କ୍ୟାଡ଼ିନା

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଦରମା ଟଙ୍କାରେ ବାପାବୋଉଙ୍କ ପାଇଁ ମଠା କିଣିଥିଲି

ସାମାଜିକ କର୍ମୀ
ଦେବୀ ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା କୁହୁଡ଼ି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋ ଜନ୍ମ। ଜନତା ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଏକାଦଶ ପାଠ୍ୟ କରିବା ପରେ ଡିପ୍ଲୋମା ପଢ଼ିଲି। କିନ୍ତୁ ଅଧାରୁ ଭଲ ନ ଲାଗିବାରୁ ତାକୁ ଛାଡ଼ି

ଆଇ.ଏସ୍‌ସି. ପଢ଼ିବାକୁ ନିରାକାରପୁର କଲେଜରେ ଆଡ଼ମ୍ବର ନେଲି, ଆଉ ସେଠାରୁ ବି.ଏସ୍‌ସି. ପାଠ୍ୟ କରି ଭଦ୍ରକସ୍ଥିତ ରାଲିଶ ଇଣ୍ଡିଆ ପେଣ୍ଟିଂସ୍‌ଆଣ୍ଡ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ଫର୍ଟିଲାଇଜର୍ କମ୍ପାନୀରେ ରିପ୍ରେଜେଣ୍ଟେଟିଭ୍ ଭାବେ ଯୋଗଦେଲି। ଏହା ଥିଲା ୧୯୮୨ ମସିହାର କଥା। ସେତେବେଳେ ୧୨୭୫ ଟଙ୍କା ଦରମା ମିଳୁଥିଲା। ପ୍ରଥମ ମାସ ଦରମା ପାଇବା ପରେ ଆଖଣ୍ଡଳମଣୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି। ତା'ସହିତ ବାପାବୋଉଙ୍କ ପାଇଁ ଠାକୁରପୂଜା ମଠା କିଣିଥିଲି। ଏପରିକି ଘରଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ୩୨୦ ଟଙ୍କା ବି ଦେଇଥିଲି। ପ୍ରଥମ ଦରମାରେ ବାପାବୋଉଙ୍କ ପାଇଁ ଯେମିତି ନୂଆ ଲୁଗା କିଣିଥିଲି ବୃତ୍ତାନ୍ତ ମାସରେ ବଡ଼ ପାଞ୍ଚ ଭଉଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ବି ଶାଢ଼ି କିଣି ଦେଇଥିଲି। ପ୍ରାୟ ୬ମାସ ଏଠି କାମ କରିବା ପରେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଦିଲ୍ଲୀରେ ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଡିପ୍ଲୋମା ଇନ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ରିଲେଶନ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ପର୍ସନାଲ୍ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଉପରେ ଏକ କୋର୍ସ କରିଥିଲି। ତା'ପରେ ମୋତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏକ୍ସପୋର୍ଟ ପ୍ରମୋଶନ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ମାର୍କେଟିଂ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଲାବରେଟୋରି ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଭାବେ ଚାକିରି ମିଳିଥିଲା। ୩ମାସ ପରେ ସେ ଚାକିରି ବି ଛାଡ଼ିଦେଲି ଆଉ ଲ' ପଢ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲି। କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେଉଁଦିନ ମୋର ଲ' କଲେଜରେ ଆଡ଼ମ୍ବର ଥିଲା ସେଦିନ ବାପାଙ୍କର ହଠାତ୍ ଦେହ ଖରାପ ହେଲା। ଘରର ଗୋଟେ ପୁଅ

ହୋଇଥିବାରୁ ବାପାଙ୍କ ପାଖେ ରହି ତାଙ୍କର ଦେଖାବାହାଁ କଲି। ଏମିତି କିଛିଦିନ ବିତିଗଲା ଆଉ ତା'ପରେ ମୁଁ ମେଡିସିନ୍ ରିପ୍ରେଜେଣ୍ଟେଟିଭ୍ ଭାବେ ଏକ ଔଷଧ କମ୍ପାନୀରେ କାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି। ୫/୬ମାସ ଏଠି କାମ କରିବା ଭିତରେ ଓଡ଼ିଶା ମାଇନିଂ କର୍ପୋରେଶନ୍ ତରଫରୁ ଏକ ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ ବାହାରିଲା। ସେଥିରେ ଇଣ୍ଟରଭ୍ୟୁ ଦେଲି ଆଉ ସିଲେକ୍ଟ ହୋଇ ପୁର ସୁପର୍ ଭାଇଜର୍ ଭାବେ ୫ବର୍ଷ ବଡ଼ବିଲ୍‌ରେ କାମ କଲି। ସେଠାରେ ଥିଲାବେଳେ ବଡ଼ବିଲ୍ ମାଇନିଂ ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ପ୍ଲାନିଂ ଯୁନିୟନ୍‌ର ସେକ୍ରେଟାରି ଦାୟିତ୍ୱ ବି ତୁଲାଇଥିଲି। ଏହାପରେ ମୋର ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ବଦଳି ହୋଇଗଲା ଆଉ ମୁଁ ଏଠାରେ ମାଇନିଂ କର୍ପୋରେଶନ୍‌ର ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗରେ ସୁପରଭାଇଜର୍ ଭାବେ କାମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି। ତା'ସହିତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଷ୍ଟାଫ୍ ଆସୋସିଏଟିଭ୍ ଭାଇସ୍-ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଳୁଥିଲି। ବେଶ୍ କିଛିଦିନ ଏମିତି ବିତିବା ପରେ ହଠାତ୍ ବାପାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା। ଧୀରେ ଧୀରେ ମା' ବି ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ତେଣୁ ମା'ଙ୍କର ଦେଖାବାହାଁ କରିବାକୁ ମୋତେ ଚାକିରିରୁ ଇଚ୍ଛାଧୀନ ଅବସର ନେବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ଚାକିରିରୁ ସିନା ଅବସର ନେଇଗଲି କିନ୍ତୁ ସମାଜମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ମୋର ସେମିତି ଚାଲିଥିଲା ଆଉ ଏବେ ବି ଚାଲିଛି। ଗରିବ, ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଏହି ଝୁଙ୍କ ମୋର ସ୍ୱଳ୍ପ,

କଲେଜବେଳୁ ଆରମ୍ଭ। ଗାଁରେ କେଉଁଠି ରାସ୍ତା ନାହିଁ, କେଉଁଠି ନିଆଁ ଲାଗିଗଲା, କେଉଁଠି ପୋଖରୀ ଖୋଳାହେବ, ବିଭିନ୍ନ ପୂଜାପର୍ବ କେମିତି ହେବ, ପଇସା ଅଭାବରୁ କାହାର ଚିକିତ୍ସା ହୋଇପାରୁନି, କିଏ ପାଠ ପଢ଼ିପାରୁନି, କାହାକୁ ଭଲ ଦରକାର, କେଉଁ ଶ୍ରମିକର ଦରମା କଟିଯାଇଛି କି କାହାର ଛପିଏଫ୍ ମିଳିପାରୁନି, ଏସବୁ କଥାରେ ଲୋକେ ମୋତେ ହିଁ ଖୋଜିଥାନ୍ତି। ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ମୋତେ ମିଳିଥାଏ ପରମତୃପ୍ତି ଆଉ ଅପୂର୍ବ ଶକ୍ତି। ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ହେଲା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ବିଭିନ୍ନ ତାଲୁକାଖାନାକୁ ଯାଇ ସେଠି କେଉଁ ରୋଗୀଙ୍କର କ'ଣ ଚିକିତ୍ସା ହେଲା, କାହାର କ'ଣ ଦରକାର, କାହାର କ'ଣ ଅସୁବିଧା ରହିଲା ସବୁ କଥା ରୁଚେ ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ଏଥିପାଇଁ ଟଙ୍କା କୁଆଡୁ ଆସେ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ନା! ଇଚ୍ଛାକୃତ ଅବସର ନେଇଥିଲେ ହେଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ମୋତେ ପ୍ରତିମାସ କିଛି ଛପିଏଫ୍ ପେନ୍‌ସନ୍ ମିଳେ, ଆଉ ସେହି ଟଙ୍କାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ମୁଁ ଏହିସବୁ କାମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଦେଇଥାଏ। ଘରେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ପିଲାମାନେ ବି ଅଛନ୍ତି। ସ୍ତ୍ରୀ ଯେହେତୁ ଗର୍ଭିଣୀ କିଛି, ତେଣୁ ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହ ଘର, ପିଲାମାନଙ୍କ କଥା ସବୁକିଛି ସିଏ ହିଁ ରୁଖିଥାନ୍ତି। ମୋତେ କେବେ ବି ପ୍ରତିବାଦ କରିନାହାନ୍ତି। ସମାଜସେବା ବାଦ୍ ମୁଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ସେବା ତଥା ଆବର୍ଗଭିଜିକ କେତୋଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି ଅନେକ ପାଠକୀୟ ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ ପାଇଛି।

ଅଧା ସପନକୁ ଅଧା କାହାଣୀ,
କେବେ ଆସିବ ମୋ ମନର ରାଣୀ

ପ୍ରଶ୍ନ—ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ସବୁବେଳେ ମୋ ସପନରେ ଆସୁଛି। ତାକୁ ସିନା ମୁଁ ଦେଖିନି, ହେଲେ ତା' ପାଇଁ ଗୁଡ଼ାଏ କବିତା ଲେଖିସାରିଲିଣି। ତାହା ସହ କ'ଣ ମୋର ଦେଖା ହେବ ନାହିଁ ?

—ବିଜୟ କୁମାର, ଅନୁଗୋଳ

ଉତ୍ତର : ସପନ ଆଉ ବାସ୍ତବତା—ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଜିନିଷ। ଅବାସ୍ତବ ଦୁନିଆର କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ହେଉଛି ସପନ। ଆଉ ସେଥିରେ ଯଦି ସୁନ୍ଦରାଟିଏ ଆସିଯାଏ ତେବେ ମନ ଭିତ୍ତ ଭିତ୍ତ କୁଆଡେ ଚାଲିଯାଏ ତାହା ନିଜେ ମଧ୍ୟ କଳ୍ପନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ସହ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳାକାର ହୋଇନି, ହେଲେ ତାକୁ ନେଇ କବିତା ଲେଖିସାରିଲେଣି। ଏସବୁ ଯେମିତି ଅଧା ଅଧା ଲାଗୁଛି। କାରଣ 'ଅଧା ସପନକୁ ଅଧା କାହାଣୀ, କେବେ ଆସିବ ମୋ ମନର ରାଣୀ'। ତେଣୁ ଏମିତି ଆଉ ସପନ ରାଇଜରେ ନ ଭୁଲି ବାସ୍ତବ ଦୁନିଆରେ ମନଲାଖି ପ୍ରେମିକାଟିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ ନା !

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମିକା ଭାରି ପୁଲେଇ। କେତେବେଳେ ମୋ ପାଖରେ ବସି ହସି ହସି ଗଢ଼ି ଯାଉଛି ତ କେତେବେଳେ ମୁହଁ ପୁଲେଇ ବସୁଛି। ସେ ଏମିତି କାହିଁକି କରୁଛି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ।

—ତପନ, ପାରାଦୀପ, ଜଗତସିଂହପୁର

ଉତ୍ତର : ରାଗ, ଅଭିମାନ ନ ଥିଲେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ଗଭୀରତା କେତେ ଜଣାପଡ଼ି ନ ଥାଏ। ପ୍ରେମିକା ଅନେକ ସମୟରେ ଅନେକ ରୂପ ନେଇଥାନ୍ତି। ହେଲେ ଯିଏ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଭଲ ପାଉଥାଏ ତାହାର ରାଗ, ରୁଷା, ଅଭିମାନ କ୍ଷଣିକ। ଆଉ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ମଜା ଭରି ରହିଥାଏ। ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଯଦି ନିର୍ମଳ ତେବେ ସେଥିରେ ରାଗ, ରୁଷା ଅଭିମାନ ପରି ଭାଇରସ କିଛି କ୍ଷତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ବାସ୍, ପ୍ରେମିକା ସହ ମିଶି ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜାକୁ ଉପଭୋଗ କରନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ—କେଉଁ ରଙ୍ଗର ଝିଅକୁ ପ୍ରେମ କଲେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ମିଳିଥାଏ ?

—ଆଶୁତୋଷ, ବଲାଙ୍ଗୀର

ଉତ୍ତର : ପ୍ରେମ ମନରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ। ସେ ଝିଅ ଶ୍ୟାମଳୀ, କାଳୀ କି ଗୋରୀ ହୋଇଥାଉ ସେଥିରେ କିଛି ଫରକ ପଡେନା। କାରଣ ମନରେ ମନ ଯଦି ମିଶିଗଲା ସେତେବେଳେ ଆଉ ସବୁ ଫିକା ଲାଗିଥାଏ। ତେଣୁ ସେଭଳି ମାନସିକତାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଯଦି ରୂପ ମାୟାରେ ଆପଣ ଭାସିଯିବେ ତେବେ ସେହି ତରୁଣୀ ହୃଦୟରେ ଘରଟିଏ କରିବାକୁ ହୁଏତ ଭୁଲିଯାଇପାରନ୍ତି।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଅନେକ ଥର ବିଫଳ ହୋଇଛି। ହେଲେ ଏବେ ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ତା' ପଟକୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରୁଛି। ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନି।

—ପ୍ରଦୀପ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର : ଏହାକୁ ଏକ ଗୋଲ୍‌ଡେନ ଅପରଟୁନିଟି ବୋଲି ଧରି ନିଅନ୍ତୁ ନା ? ଯେଉଁ ଝିଅ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରୁଛି ତାହାର ମତିଗତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ତ ? ତାହାର ହାବଭାବକୁ ରୁଖନ୍ତୁ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତ ? ଯଦି ସେପଟୁ ପାଣିପାଗ ଠିକ୍ ଅଛି, ଆଉ ଅଫର୍ଟା ସେପଟୁ ଆସିଛି ତେଣୁ ଥଣ୍ଡା ମନରେ ଚିନ୍ତା କରି ଏପଟୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗ୍ନାଲ ଦେଖାଇଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ? ହେଲେ ଯଦି ସେ ଝିଅର ପ୍ରେମରେ ଆକ୍ରମିତତା ନ ଥିବ ତେବେ ତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଯାହା ମରାଚିକା ପଛରେ ଧାଇଁବା ସେଇଆ। ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରି କ'ଣ କରିବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ହିଁ ଠିକ୍ ହେବ।

ସାଥୀ

ଲୋକକଳା ହେଉଛି ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନର ନିଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରତିଛବି । ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଜୀବନରେ ଖୁବ୍ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ସମୟକ୍ରମେ କେତେକ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ତେବେ ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକକଳାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କଲେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେସବୁର ନେତୃତ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ- ସାମୂହିକ ଚିତ୍ତବିନୋଦନ, ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଦିନଥିଲା ଲୋକକଳା-ଲୋକନୃତ୍ୟର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା ପାଇଁ ରାଜା ଓ ଜମିଦାରମାନେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାଉଥିଲେ । ସମୟକ୍ରମେ ଏମିତି ପ୍ରଥା ବଦଳି ଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ସବ ମହୋତ୍ସବରେ ବିଭିନ୍ନ ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ମହାଭାରତ ଓ ରାମାୟଣ ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥପୁରାଣକୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ସୃଷ୍ଟି ରାଧାପ୍ରେମଲୀଳା, ରାମଲୀଳା, କୃଷ୍ଣଲୀଳା, ଗୋପଲୀଳା ଏବଂ ଭାରତଲୀଳା ଆଦିରେ କଳାକାରମାନେ ନୃତ୍ୟ ଓ ଗୀତ ପରିବେଷଣ ବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ନାଁରେ ରଚିତ ଭଜନ ଜଣାଣକୁ ଗାୟନ କରି ମନରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗରର ବୁଢ଼ାୟ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନ ବୁଢ଼ିଆପଲ୍ଲୀ ଗ୍ରାମରେ ରହିଥିବା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ନାଟ୍ୟ ସଂଘର କଳାକାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଭାରତଲୀଳା ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ବେଶ୍ ଆଦୃତ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଗୁରୁ ରଞ୍ଜନିଧି ବେହେରା କୁହନ୍ତି- ମତେ ପ୍ରାୟ ୧୫ ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଳୁ ଆମ ଗାଁରେ ଆୟୋଜିତ ଦଶପର୍ବରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲି । ମୋ ଦାଦା କାର୍ତ୍ତବୀର ବେହେରା ଗୁରୁଭାବେ ନୃତ୍ୟ ଶିଖାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ଭାରତଲୀଳା ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଛି । ମହାଭାରତର ଅର୍ଜୁନ ଓ ସୁଭଦ୍ରା ପରିଣୟ ଉପାଖ୍ୟାନ ହିଁ ଭାରତଲୀଳାର କଥାବସ୍ତୁ । ଏହା 'ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଜତିହାସ ଓ ସଂସ୍କୃତି ଦ୍ୱିତୀୟଭାଗ ସଂସ୍କୃତି' ପୁସ୍ତକରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ମାତ୍ର ଦାନବଶ୍ଚୁ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଭାରତଲୀଳା ଗଞ୍ଜାମର ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ଥିବା ଚରିତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୬୦ଟି । ଏମାନେ ହେଲେ ଦୁଆରୀ ବା ଦ୍ୱାରୀ, ସୁଭଦ୍ରା, ସତ୍ୟଭମା, ଅର୍ଜୁନ ଓ ବୁଢ଼ଜଣ ପ୍ରଭା । ଏହି ଭାରତ ଲୀଳାରେ ପ୍ରାୟ ୬୦ଟି ଗୀତ ଅଛି । ନାଟକର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରକାରୀମାନେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ପରିଚାଳନା କରିଥାନ୍ତି । ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ, ଦୁଆରୀ ସାଧାରଣ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ଦ୍ୱାରପାଳ ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା କିଶୋରୀମାନେ ଆକର୍ଷଣୀୟ

ରଞ୍ଜନିଧି ବେହେରା

ଲୋକନୃତ୍ୟ ଭାରତଲୀଳା

ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ସୁଭଦ୍ରା ଓ ସତ୍ୟଭମା ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି । ଗାଁ ଆଖଡ଼ାଘରେ କଳାକାରମାନେ ଭାରତଲୀଳାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥାନ୍ତି । ଏପରି କି କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବରଥ, କବିସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ରଭଞ୍ଜ, ହାସ୍ୟକବି ଯଦୁମଣି ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରକୃତି କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କ ପରି ବହୁ ଯଶସ୍ୱୀ କବିମାନଙ୍କ କାଳଜୟୀ ପଦ୍ୟାବଳୀକୁ ମନେରଖି ବିଷୟବସ୍ତୁର ଯଥାର୍ଥତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଳଙ୍କାର ରୂପେ ଗାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ଲୋକନୃତ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ନାୟକଭାବେ ଦୁଆରୀ ବା ଦ୍ୱାରୀ । ସୁଭଦ୍ରାପରି କେତେକ ପୌରାଣିକ ବିଷୟକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଗୀତକୁ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଶୈଳୀରେ କଳାକାର ନାଟନାଟି ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥାନ୍ତି । ଦ୍ୱାରୀଙ୍କ ହାସ୍ୟରସ ସମାବେଶ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଦେଇଥାଏ । ସେ ବିଷୟବସ୍ତୁର ପୂର୍ବାଭାସ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଯୋଗସୂତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଚମ୍ପୁ, ଚୈପଦୀ, ଚେଷ୍ଟ, ଛାନ୍ଦ ଆଦି ସ୍ୱରରେ ଗୀତକୁ ନୃତ୍ୟ ଓ ବାଦ୍ୟର ତାଳେତାଳେ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ । ବୀରରସ, କରୁଣ, ବାସଲ୍ୟ, ହାସ୍ୟମୂଳକ, ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତି ଆଦିଭାବକୁ କଳାକାରମାନେ ଅଭିନୟରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ଦର୍ଶକମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଉପଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବିଷୟକୁ ଖୋଲାମଞ୍ଚରେ ପରିବେଷଣ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୫ରୁ ୭/୮ ଘଣ୍ଟାଯାଏ । ସମୟ ବିତିଯାଏ । ଆମ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଧର ପ୍ରଧାନ, ବୁଢ଼ୁକି ବେହେରା, ଲତା ବେହେରା, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ବେହେରା, ଭୀମସେନ ମହାକୁଡ଼, ଭାସ୍କର ବେହେରା ଓ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ବେହେରା ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା ଭାରତଲୀଳାକୁ ପରିବେଷଣ କରିଥାନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହାର ଖୁବ୍ ଆଦର ରହିଥିଲେ ବି ରାଜ୍ୟର କଳାହାଣ୍ଡି, କୋରାପୁଟ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, କଟକ, ବଲାଙ୍ଗୀର, ଗଜପତି, ପୁଲିବାଣୀ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଲୋକନୃତ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଛି । ଏପରି କି ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ସବ ଓ ମହୋତ୍ସବରେ ବି ଭାରତଲୀଳା ପରିବେଷଣ ହେଉଛି । ଏହି ଲୀଳାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମଙ୍ଗଳା ଚରଣ

ଶ୍ରୀଗଣେଶଙ୍କ ବନ୍ଦନା ଏବଂ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ବନ୍ଦନା କରାଯାଇଥାଏ । ପରେ କଳାକାରମାନେ ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତି ବିଷୟ ଉପରେ ମନୋନିବେଶ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଭୋଳ, ମାଦଳ, ଯୋଡ଼ିନାଗରା, ତୁରୀ, ଗିନି, ଖଞ୍ଜଣି, ଘୁଡ଼ୁକି, ଶଙ୍ଖ, ଝୁମୁକା ଆଦି କେତେକ ପାରମ୍ପରିକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବଜାଯାଇଥାଏ । ୨୦୧୩ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ସଂଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କୃତ । ଏଥି ସହିତ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ବହୁ ପୁରସ୍କାର, ମାନପତ୍ର ଓ ସମ୍ମାନ ମିଳିଛି । ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୬୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମଞ୍ଚରେ ଭାରତଲୀଳା ପରିବେଷଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିପାରୁଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆମ କଳାସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହେଉଛି । ଆଜିକାଲି ଯୁଗରେ ସରକାର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକକଳାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ଭିଡ଼ିଛନ୍ତି । ତେବେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଯାବ ପ୍ରାୟ ୪୭୧ଟି ଲୋକକଳାକୁ ସୁଚିତ କରାଯାଇଛି । ମାତ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ଗାଁ ଗାଁରେ ଭାରତଲୀଳା ଖୁବ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ପ୍ରତିକ୍ଷା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମଡେଲ ମିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁବିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦ ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧

ଭାଗ୍ୟବାନ

ମୋନା ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ- ବାବା ମୋର ରାହୁଲ ଓ ବିବେକ ନାମକ ଦୁଇଜଣ ବୟସ୍କେ ଅଛନ୍ତି । ଦୟା କରି କୁହନ୍ତୁ, 'ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଭିତରୁ କାହା ସହ ମୋର ବାହାଘର ହେବ । ଆଉ କିଏ ହେବ ସେଇ ଭାଗ୍ୟବାନ ।' ବାବା- ତୁମ ବାହାଘର ବିବେକ ସହ ହେବ । ଆଉ ରାହୁଲ ହେବ ଭାଗ୍ୟବାନ ।

ବଦନାମ

ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ ବୟସ୍କେକୁ- ଆମ ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ଜାଣି ସାରିଲେଣି । ଆମେ ବହୁତ ବଦନାମ ହୋଇଗଲେଣି । ତାଲ ବାହା ହୋଇଯିବା । ବୟସ୍କେ- ଠିକ୍ କଥା ଯେ, ଏତେ ବଦନାମା ପରେ ଆମକୁ କିଏ ବାହା ହେବ ?

ବେଲ୍

ଗୋପାଳ ଘରର ଡୋର୍ ବେଲ୍ ବାହାର କରୁଥାଏ । ଏହା ଦେଖି ରାଜୁ- ଆରେ ଡୋର୍ ବେଲ୍ଟା କାହିଁକି ବାହାର କରୁଛୁ ? ଗୋପାଳ- ଡୋର୍ ବେଲ୍ ବାହାର କଲେ ସିନା ମତେ ନୋ-ବେଲ୍ ପ୍ରାଇଜ୍ ମିଳିବ ।

ঐତିহাসিক ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଆଭାନେରୀ

ଆଭାନେରୀ ରାଜସ୍ଥାନର ଏକ ଛୋଟ ଗାଁ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ, ନିଜର ଅପୂର୍ବ ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତିରାଜି ତଥା କଳା, ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ ଦେଶବିଦେଶରେ ବେଶ୍ ନାଁ କରିପାରିଛି। ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ।

ସେତିକି ନୁହେଁ ଏହି କୁଅର ଆଉ ଏକ ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଏଥିରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ସୁଡ଼ଙ୍ଗ। ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କୁଅରେ ଗୁପ୍ତ ଭାବେ କେତୋଟି ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଯୁଦ୍ଧ ତଥା ଆପତକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜା ତଥା ସୈନ୍ୟମାନେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ଏହିଥିରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବା, ଚାନ୍ଦ ବାଓରୀ ବାସୁକଳା କେତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଉ ଆକର୍ଷଣୀୟ।

ହର୍ଷତ ମାତା ମନ୍ଦିର: ଏହା ସ୍ଥାନୀୟ ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ମନ୍ଦିର; ଯାହା ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଏହାକୁ ଖୁସି ତଥା ଉଲ୍ଲାସର ଉତ୍ସ ସ୍ଥଳୀ ବୋଲି ବି କହିଥାନ୍ତି। ଏହାର ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟ ରାଜା ମିହିର ଭୋଜ ବା ରାଜା ଚାନ୍ଦ କରାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କ ନଗରରେ ଓ ନଗରବାସୀଙ୍କ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଖୁସି ଆଉ ଶାନ୍ତି ରହିଥିଲା ତାହା ମାତା ଦୁର୍ଗାଙ୍କ କୃପାରୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଥିଲା ବୋଲି ସିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସିଏ ମାତା ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ଏହି ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିରଟିକୁ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ।

ଲୋକନୃତ୍ୟର ଝଲକ: ଅପୂର୍ବ ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ ବି ଆଭାନେରୀ ବେଶ୍ ପରିଚିତ। ଖାସକରି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରାଜସ୍ଥାନୀ ଲୋକନୃତ୍ୟର ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ଏଠାକୁ ବୁଲି ଯିବା ପାଇଁ ସବୁଠୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ହେଉଛି ଅକ୍ଟୋବରରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ। କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଏଠାକାର ପାଣିପାଗ ବୁଲ୍ଲୀଭୂମି କରିବା ନିମନ୍ତେ ବେଶ୍ ଅନୁକୂଳ ରହିଥାଏ। ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ମଧ୍ୟ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। ରାଜସ୍ଥାନର ରାଜଧାନୀ ଜୟପୁରଠାରୁ ମାତ୍ର ୯୫ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆଭାନେରୀ। ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ପ୍ରଥମେ ବସ୍, ଟ୍ରେନ୍ କିମ୍ବା ବିମାନ ଯୋଗେ ଜୟପୁରରେ ପହଞ୍ଚି, ସେଠାରୁ ସୁବିଧାରେ ଯାଇ ଆଭାନେରୀରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବେ।

ଆଭାନେରୀ ରାଜସ୍ଥାନର କୌସା ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଛୋଟ ଗାଁ। ନିଜର ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତିରାଜି ତଥା ଅପୂର୍ବ କଳା, ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ ଏହା ବେଶ୍ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିପାରିଛି। ବିଶେଷକରି ଏଠାରେ ଥିବା ଏକାଧିକ ପାହାଚ ବିଶିଷ୍ଟ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଚାନ୍ଦ ବାଓରୀ କୁଅ ତଥା ହର୍ଷତ ମାତା ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ।

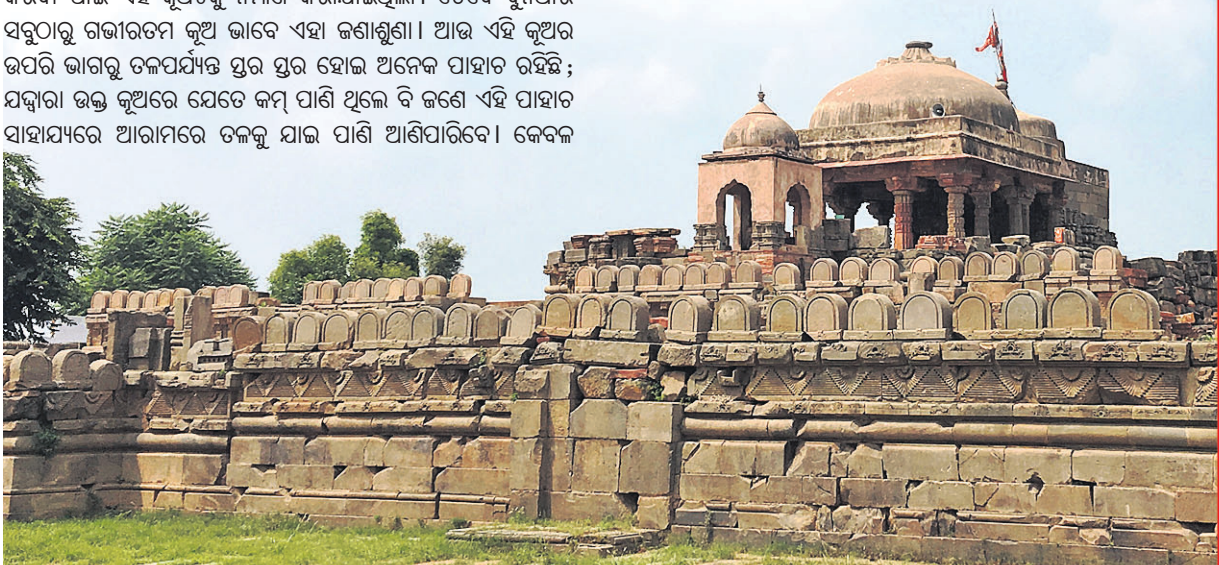
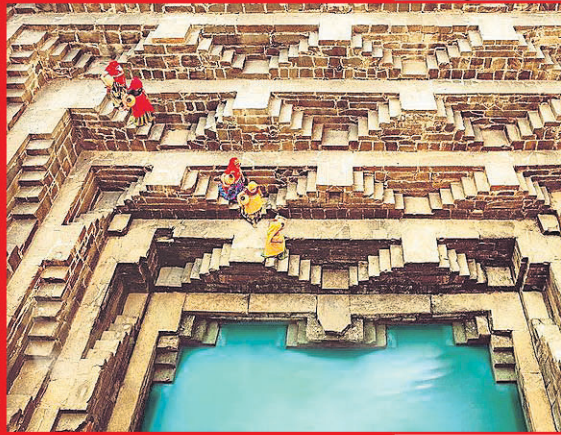
ଇତିହାସ

ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ଏହି ଗାଁଟି ପ୍ରଥମେ ଆଭା ନଗରୀ ନାମରେ ନାମିତ ଥିଲା, ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଚମକୁଥିବା ନଗର'। କିନ୍ତୁ ସମୟକ୍ରମେ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୁଲ୍ ଭଙ୍ଗାରଣ ହୋଇ ଏହା ଆଭାନେରୀ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ତେବେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳଟି ପୁସ୍ତକମାନ ତଥା ମୋଗଲଙ୍କ ଅଭିଆରରେ ବେଶ୍ କିଛିବର୍ଷ ରହିବା ପରେ ମରାଠାମାନଙ୍କ ହାତକୁ ଆସିଥିଲା; ଯଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ବଢ଼ିଥିଲା। ଆକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଆଭାନେରୀ ଏକ ଛୋଟିଆ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଜର ଗୌରବଶାଳୀ ଅତୀତ ତଥା ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ ଦେଶବିଦେଶର ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କଲାଭଳି ଅନେକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି ଆଭାନେରୀରେ। ଯେମିତିକି:

ଚାନ୍ଦ ବାଓରୀ: ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏହା ଏକାଧିକ ପାହାଚ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କୁଅ । ଇତିହାସରୁ ଯାହା ଜଣାଯାଏ, ଏହାକୁ ରାଜା ମିହିର ଭୋଜ (ସିଏକି ଚାନ୍ଦ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ) ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ; ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ନାମ ଚାନ୍ଦ ବାଓରୀ ରଖାଯାଇଛି। ସାଧାରଣତଃ ବର୍ଷାକଳକୁ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖି ତାକୁ ଖରାଦିନେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହି କୁଅଟିକୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା। ତେବେ ଦୁନିଆର ସବୁଠାରୁ ଗଭୀରତମ କୁଅ ଭାବେ ଏହା ଜଣାଶୁଣା। ଆଉ ଏହି କୁଅର ଉପରି ଭାଗରୁ ତଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତର ସ୍ତର ହୋଇ ଅନେକ ପାହାଚ ରହିଛି; ଯଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ କୁଅରେ ଯେତେ କମ୍ ପାଣି ଥିଲେ ବି ଜଣେ ଏହି ପାହାଚ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆରାମରେ ତଳକୁ ଯାଇ ପାଣି ଆଣିପାରିବେ। କେବଳ

ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି ବିଲେଇ

ବିଲେଇକୁ ଘରେ ପେଟ ଭାବେ ରଖିବାକୁ ଅନେକେ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଏମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଖାଇବେଳ ଘରେ ଏଠି ସେଠି ଶୋଇ ରୁହନ୍ତି । କହିବାକୁ ଗଲେ ଭାରି ଅଳସୁଆ ଓ ସଉକ୍ଷ୍ମ ସ୍ୱଭାବର ଅଚ୍ଛ ବିଲେଇ । ତେବେ ଆମେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ବିଲେଇ ସମ୍ପର୍କରେ କହୁଛୁ ସେ ବହୁତ ଚଳଚଞ୍ଚଳ । ଆଉ ସେ ଜମ୍ପ କରିବାରେ ଧୂରନ୍ଧର । ‘ଆଲି’ ନାମକ ଏହି ବିଲେଇ ଜମ୍ପ କରିବାରେ ରେକର୍ଡ ବି କରିଛି । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରତା ଜମ୍ପ କରି ତା’ର ନାମ ଗିନିଜ୍ ଖୁଲିତ ରେକର୍ଡସ୍‌ରେ ଘ୍ଲାନ ପାଇଛି । ୨୦୧୩ ଅକ୍ଟୋବର ୨୭ ତାରିଖରେ ସେ ୧୮୨.୮୮ ସେ.ମି. ବା ୬ ଫୁଟ୍ ଜମ୍ପ କରି ରେକର୍ଡ କରିଛି । ଆମେରିକାର ଅଷ୍ଟିନ, ଟେକ୍ସାସରେ ରହୁଥିବା ସମାଜ୍ ମାର୍ଟିନ ହେଉଛନ୍ତି ଆଲିର ମାଲିକାଣୀ । ସେ ଆଲିକୁ ବେଶ୍ ଭଲ ତାଲିମ୍ ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେ ଏହି ସଫଳତା ପାଇପାରିଲା ।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର

ଗୋଲେଖଙ୍କ ପାଲା ନିଶା

ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ପାଲା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖିବାକୁ ଯାଏ। ଏମିତିରେ ରେଡିଓରୁ ପାଲା ଶୁଣିବାରେ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇପଡୁଥିଲି। ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ୍ ପରେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ କୋବିଦ୍ ପାସ୍ କରିଥିଲି। ତା'ପରେ ପାଲା ପ୍ରତି ମନୋନିବେଶ କରିଥିଲି। ଘରେ ମୋର ପାଲା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଦେଖି ବାପା, ବୋଉ ମତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ। ଔପଦା ଗ୍ରାମର ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ପାଲାକାର କେଶବ କରଙ୍କଠାରୁ ପାଲା ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲି। ସମୟକ୍ରମେ ନନ୍ଦକିଶୋର ଘଡ଼ାଇଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇଥିଲି। ଆମ ଘରେ ବହୁ ଅଭାବ ଅପୁରୁଷା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ଲୋକକଳା ପାଲା ପ୍ରତି ମୋର ସାଧନା କାରି ରହିଲା। ଏଥିଯୋଗୁ ବିଭିନ୍ନ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ଜୀବନୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକୃତି ଦେଖି କେତେକ ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ମୋର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଏମିତିରେ ଜଣେ ପାଲାଗାୟକ ଭାବେ ନିଜକୁ କିପରି ପରିଚିତ କରାଇପାରିବି ସର୍ବଦା

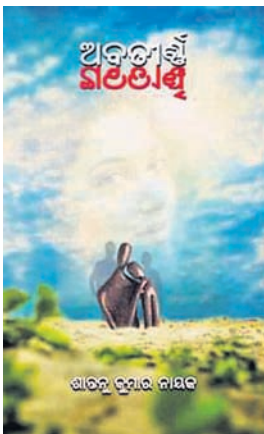
ରେଖା କରୁଥିଲି। ଆମ ଉତ୍କଳୀୟ କଳା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ଲୋକକଳା ସାମାଜିକ ଚଳଣି ଆଦିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରିଥାଏ। ଏମିତିରେ ପ୍ରାୟ ୩ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମଞ୍ଚରେ ପାଲା ପରିବେଷଣ କରିସାରିଲି। ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ଆଦି ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରର କବିମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଲେଖାକୁ ନେଇ ଗାୟନ କରିଥାଏ। ପ୍ରକୃତି କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ, ଭକ୍ତକବି ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସ, ସାଲବେଗ, ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ଆଦିକବି ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ସମେତ ବହୁ ପ୍ରତିଭାବାନ କବିଙ୍କ ସାହିତ୍ୟକୃତିକୁ ପାଲା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରାଯାଇଥାଏ। ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛି।

— ଭାସ୍କର ରାଉତରାୟ

ତୁପୁକ ସମୀକ୍ଷା

କାଳିଜାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ: ବାରଟି ହୃଦୟଛୁଆଁ ଗଳ୍ପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରେ ହିରଣ୍ମୟା ମିଶ୍ରଙ୍କ 'କାଳିଜାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ' ଗଳ୍ପ ସଂକଳନଟି। ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ଗପଗୁଡ଼ିକର ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଭୋଗିଲା ଭଳି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ। ପ୍ରତିଟି ଗଳ୍ପର ପରିଣତିରେ ରହିଛି ଏକ ଚମତ୍କାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା। ସାବଲୀଳ ବର୍ଣ୍ଣନାଶୈଳୀ ଏବଂ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗରେ କଥାକାର ହିରଣ୍ମୟାଙ୍କ କଥାର ଧାରାକୁ ପାଠକ ସାମ୍ନା କରିବେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭଲ ପାଇବେ। ବିଚାରରେ ଆଧୁନିକତା ଏବଂ ସଞ୍ଚାରରେ କଳାତ୍ମକତା ପୁଞ୍ଜାଉଥିବା ହିରଣ୍ମୟା ମିଶ୍ରଙ୍କ ଏହି ବହିଟି ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହି ଭଳି ଢେର ପାଠକୀୟ ଆଦୃତି ହାସଲ କରିବ। ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟରେ ଶୋଭିତ ବହିଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଟାଇମ୍ ପାସ୍ ପ୍ରକାଶନ।

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ: ପକ୍ଷୀର ପ୍ରକାଶନୀ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭପ୍ରକାଶ କରିଥିବା 'ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ' ଗଳ୍ପ ସଂକଳନରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି ସର୍ବମୋଟ ଷୋହଳଟି ଗଳ୍ପ। ଆଧୁନିକ ମଣିଷର ହତାଶା, ବିଷାଦ, ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନଭଙ୍ଗର ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆତଯାତ କରୁଥିବା ଶାନ୍ତନୁଙ୍କ ଗଳ୍ପର ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ବଳିଷ୍ଠ ମନେ ହୁଅନ୍ତି। ଯାଦୁକରୀ ବାସୁବତୀ ଏବଂ ଅପ୍ରିୟାଦେବୀକୁ ଶାନ୍ତନୁ ଆପଣା ଲେଖା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ଘଟଣା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି। ଭାଷାର ମାର୍ଜିତ ବ୍ୟବହାର, ଗଳ୍ପର ସାବଲୀଳ ସମାପ୍ତି ଏବଂ ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କର ଗତିଶୀଳତା 'ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ' ଗଳ୍ପ ସଂକଳନର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ ଏଥିରେ ଦୁଧୁରୁଛି ନାହିଁ।

ଲଗାତର ନାଟ

ନିଜକୁ ଫିଟ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ଆଜିକାଲି ଡ୍ୟାନ୍ସ ଥିଏରାପିକୁ ସମସ୍ତେ ଆପଣାଉଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏମିତି ଜଣେ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ପୁରୀ ୧୩୮ ଘଣ୍ଟା ତଥା ପ୍ରାୟ ୬ଦିନ ଲଗାତର ନାଟ କରି ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି। ଏମିତି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାମ କରିଛନ୍ତି ସ୍ୱିଡେନର କେରୀ ସ୍ୱିଡେକ। କେରୀ ପ୍ରଥମେ ନୃତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଲାନ୍ତି ଆଶିବା ନିମନ୍ତେ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଡ୍ୟାନ୍ସ ରିଭୋଲ୍ୟୁସନ୍ (ଡିଡିଆର)ରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। କାଳିଫର୍ଣ୍ଣିଆ ବେକର୍ସଫିଲ୍ଡରେ ତାଙ୍କ ଘର। ପିଲାଠାରୁ ବୟସ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଡିଡିଆରରେ ସାମିଲ ହୋଇ ନିଜର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରତିଭା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କେରୀ ଏତେ ମୋଟା ଥିଲେ ଯେ, ପ୍ରଥମେ ଆଦୌ ନାଟ ପାରୁ ନ ଥିଲେ। ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଲୋକେ ଥକା ବି କରୁଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ ଭଲଭାବେ ନାଟ କରିବାର ଶପଥ ନେଇଥିଲେ। ଆଉ ଏହା ପରଠାରୁ ନୃତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଧିରେ ଧିରେ ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତାଙ୍କର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ରେକର୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଦୀର୍ଘ ୧୩୮ ଘଣ୍ଟାର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ।

ବ୍ୟାକ୍
ସେକ୍

ପିଙ୍କ୍ ପିଙ୍କ୍

ବ୍ରାଜିଲର ବୁନାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପସନ୍ଦ ପିଙ୍କ୍ ବା ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗ। ତାଙ୍କୁ ଏହି ରଙ୍ଗ ଏତେ ପସନ୍ଦ ଯେ, ସେ ଏହାକୁ ନିଜ ଜୀବନର ଏକ ଅଂଶରେ ପରିଣତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଅର୍ଥାତ୍ ଘରର ରଙ୍ଗଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆସବାବପତ୍ର, ବାସନକୁସନ, ପୋଷାକ ସବୁକିଛି ତାଙ୍କର ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର। ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନାମ ବୁନା କାରୋଲେନା ପେରେସ୍ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଅନେକେ ତାଙ୍କୁ ବୁନା ବାବି ବୋଲି କହନ୍ତି। ଛୋଟ ବେଳରୁ ହିଁ ତାଙ୍କର ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଦୁର୍ବଳତା ଆସିଥିଲା। ସବୁବେଳେ ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ। ବୁନା ନିଜ ଘରକୁ ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ଲାଗି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ୯୨,୦୦୦ ଡଲାର। ଘରର ଇଣ୍ଟେରିୟର, ପୁଲ୍, ଘର ଚାରିକଡ଼ ବାଡ଼ ସବୁକିଛି ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗର। ୨୦୧୩ରୁ ବୁନା ନିଜ ପିଙ୍କ୍ ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟାଇଲର ଫଟୋ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଶେୟାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଆଜି ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କର ଫଲୋୟର୍ସ ବଢ଼ି ଚାଲିଲେ। ଆଜି ସେ ପାଲଟିଗଲେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ଇନ୍ଫୁଏନ୍ସର।

୫୫ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାରର ଘଣ୍ଟା

ଦାମୀ ଘଣ୍ଟା ପିନ୍ଧିବା ଅନେକଙ୍କର ସଉକ ଥାଏ। ଏହାବାଦ୍ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଘଣ୍ଟାର ସଂଗ୍ରହ ବି ଅନେକେ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଠି ଯେଉଁ ଘଣ୍ଟା ସମ୍ପର୍କରେ କହୁଛୁ ତାକୁ ପାଇବା ସାତ ସପନ। କାରଣ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୫୫ ମିଲିୟନ୍ ଡଲାର। ସୁନ୍ଦର ଓ ବିରଳ ରଙ୍ଗିନ୍ ହୀରାରେ ଖଚିତ ଏହି ଘଣ୍ଟାକୁ ପ୍ରଥମ ନକରରେ ହିଁ ଯେକେହି ଭଲ ପାଇ ବସିବେ। ୧୧୦ କ୍ୟାରେଟର ବିରଳ ରଙ୍ଗିନ୍ ହୀରାରେ ତିଆରି ଏହି ଘଣ୍ଟା ଦେଖିବାକୁ ଏକ ଆକର୍ଷକ ଗହଣା ପରି। ଗ୍ରୀଫ ଡାଇମଣ୍ଡସର ଲରେନ୍ସ ଗ୍ରୀଫ ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଏହା ଗ୍ରୀଫ ଡାଇମଣ୍ଡସ୍ ହାଲୁସିନେସନ୍ ନାମରେ ପରିଚିତ। ଉକ୍ତ ଘଣ୍ଟାକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଦାମୀ ଘଣ୍ଟାଭାବେ ମଧ୍ୟ ଗଣନା କରାଯାଏ।

ଲୟା ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍

ଗଲ୍ଫ୍ ଏକ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଖେଳଭାବେ ଗଣନା କରାଯାଏ। ଏଥିରେ ଖେଳାଳିଙ୍କୁ ଏକ ଲୟା ହକି ଷ୍ଟିକ୍ ପରି ବାଡ଼ିରେ ଏକ ଛୋଟ ବଲ୍ କୁ ମାରି ବହୁ ଦୂରରେ ଥିବା ଗାତରେ ପକାଇବାକୁ ହୁଏ। ସେହି ବାଡ଼ିକୁ 'ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍' ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍ କୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ ରହିଛି। ସେ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଲୟା ବ୍ୟବହାରଯୋଗ୍ୟ ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍। ମାଇକେଲ୍ ଫର୍ ଓ ମାଇକ୍ ରଣ୍ ସବୁଠାରୁ ଲୟା ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍ ବ୍ୟବହାର କରି ଗଲ୍ଫ୍ ଖେଳି ଏହି ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍ ର ଲୟା ହେଉଛି ୫୧ଫୁଟ୍ ୧ ଇଞ୍ଚ। ଉକ୍ତ ଗଲ୍ଫ୍ କ୍ଲବ୍ରେ ସେମାନେ ଗଲ୍ଫ୍ ବଲ୍ କୁ ମାରି ୧୫୦ ଫୁଟ୍ ୯ ଇଞ୍ଚ ଦୂରତାକୁ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲେ। ୨୦୨୦ରେ ଆମେରିକାର ଟେକ୍ସାସରେ ଏହି ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିଲା।